

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hónap 2 korona.
VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónap 2 k. 40 f.
HIRDETÉSEK:
4-hasábos petit sor egyszer 20 ft.
minden következéskor 16 fillér.
Nyitóliter petit sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyenlő
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 132

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvénytársaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 154.

Arad, 1912.

FŐSZERKESZTŐ
STAUBER JÓZSEF

Szombat, augusztus 31.

Mai számunk főbb közleményei:

Uj színház — uj muzik.
A főnyeremény tolvaja.
Ujabb csödkérvény.
Beteg a harcias ellenzék vezéré.
Korhatalom egy aradi ügyvéd ellen.
Miért nyit Holló Lajos ügyvédi irodát?
Moziszenzáció helyett emberhalál.
Az első ütközet Mezőhegyes határában.
Fábry Sándor dr. üdvözlése.
Jakabffy Iván biztosítási ügynök.
Tarkaságok.

Az ellopott főnyeremény.

Arad, augusztus 30.

(Levél a szerkesztőhöz.) Förtelmes bűn, amit bevallok, de azt hiszem, vannak enyhítő körülményei. Engedje meg, hogy a nyilvánosság előtt gyónjam meg. Amikor olvastam, hogy Budapesten, a gyermekszanatórium sorsjátékának főnyereményét ismeretlen tettesek elrabolták, halvány örömkajánsága lett urrá fölöttem. Nemtelen cselekedet volt bizonyára ismeretlen tettesektől a lopás, különösen, hogy egy irgalmas cél alapját rövidítették meg vele; de mintha precedens akart volna lenni arra, hogy egyszer az ilyen sorsjátékok főnyereményét tényleg megkapja valaki. Eddig mindig a nyertes volt az ismeretlen; most a tettes lett az, aki a szerencse dolgába avatkozva a főnyeremény-tárgyakat eltulajdonította.

Figyelek egy idő óta az ily sorsjátékokra. Minden esztendőben van egy-nehány, nemesnél-nemesebb akciók javára. A főnyeremény valamely értékes tárgy, többnyire ékszer, amely kétségen kívül kisebb

értékű annál az összegnél, amelyet hirdetnek, — de aki megnyeri, annak így is jó. A kitűzött huzást elhalasztják egyszer, kétszer, háromszor, persze azért, mert a kitűzött időig nem tudtak elég sorsjegyet eladni. Aztán megtartják, — és a főnyereményt megkapja: valaki. Egy sorsjegyre biztos esett a nyerőszám, de, bocsássanak meg, én eddig ritkán hallottam arról, hogy ki lett a fő-nyertese az ilyen tárgysorsjátéknak. Kérem, kérem: nem akarok gyanusítani. Hiszen abban sincsen semmi szabálytalanság, ha a főnyeremény véletlenül olyan sorsjegyre esett, amelyet nem sikerült eladni, amely tehát a sorsjáték rendezőinek birtokában maradt. Hiszen a Magyar Jelzőlog Hitelbank nyereménykönyveinél állítólag nem is egyszer esett meg, hogy a főnyeremény olyan sorsjegyre jutott, amely a bank tárcájában maradt. Igen, de a tárgysorsjátékoknál a főnyeremény nyertesének állandó bizonytalansága az ilyen sorsjátékokat ellenszenvenessé, sőt gyanusakká teszi. Vagyunk egynehányan, akik szentül hisszük, hogy valamennyi ilyen jótékonycélu tárgysorsjátéknak egy ilyen főnyereménye van. Az vándorol az árvaktól a hazafiakig, a vakoktól a nyomorék gyerekekig, a jegyzőktől a templom-építőkhöz, hogy mindenik addig a kirakatba tegye, amíg a huzást meg nem tartották. Akkor tovább adja. Talán ezt a körforgást akarta meggátolni a gonosz ismeretlen kéz, amikor a főnyereményt birtokba vette. Mi lesz most a legközelebbi tárgysorsjátékkal?

Ez, — fogják némelyek mondani, — még feketébb lélekre vall, mint a lopáson

való meglegeedés. Hát aztán, ha a főnyeremény a jótékony cél birtokában marad, az a tíz-huszezer korona, amit érte kiadnának, szintén a nemes mozgalmat istápolja, s nincs rajta mit kétségbeesni. Jó. De akkor ne rendezzenek a nemes társadalmi testületek sorsjátékot, a nyereményvágy és a játékszenvedély fölkelésével, hanem hirdessék: tessék kinek-kinek egy, vagy két koronát adni a jótékony célra. De ha sorsjátékról van szó, legyen az sorsjáték, annak rideg üzleti értelmében.

Arról nem is akarok szólni, hogy a sorsjáték jövedelmének nagyobb része eladminisztrálódik s így nem lenne csodálatos, ha a rendezők tényleg megtartanák a főnyereményt, különben nem maradna végül semmi. Hogy immár megszokott rendszerré vált, boldognak, boldogtalannak beküldeni a sorsjegyeket, úgy tűntetve föl a dolgot: ha vissza nem küldi (a mi persze bélyeg-kiadással jár) annyit jelent, hogy megtartja. Hogy... azonban talán nem kell a panaszokat folytatni, ugyanis ismeri a közönség azokat.

A jótékony és társadalmi akciók, amelyeknek Magyarországon ugyanis az a hibájuk, hogy sok elnökre, elnöknőre, főtitkára és titkára van szükségük, aminek fogva tehát sok egyesületet kell szervezni, — akármilyen szép, komoly propagandát folytatnak is, a tárgysorsjátékokat kikapcsolhatnák működési programjukból. A közönségnek társadalmi adója, ez a félig önkéntes, félig kényszerű adó, e nélkül is elég nagy. A társadalmi adó mellé pedig ne szerezzenek az adakozónak bosszuságot, amelyet a

Szerelmek hajótöröttei.

Írta: Rudnyánszky Endre.

Megint csak reánk virradt. A zöld hajó ebédjében minden éjszaka szépecskén és kettésben ültünk, szerelmekről beszélgettünk, hajnalhasadásra vártunk, Sedrillo kapitány, meg én. A kapitány a borospalackok fenekét kereste sűrű pohár-üritéssel, én pedig szerelmes és esztelen utitársaim lelkében kutattam. Hallgattam a kapitány elbeszélését, vagy megvitattam vele, amit utitársaim mondtak el magukról. Hét regény, hét fájdalmas tragédia utazott ezen a modern bolygó hollandi hajóján. Esztelen és megzavarodott szerelmek hajótöröttei mentek hullámról-hullámra, tengerről-tengerre, oceanból oceanba. Nem volt vége hossza az utnak és nem volt vége-hossza a befelé zokogó, reménytelenül remélő vesződéseknek. Különös gyógyítóhely volt a zöld hajó, ahol a sziv betegek attól épültek, azon vigasztalódtak, hogy újból-újra megfürdöttek kinos, gyötrő és vérező emlékeikben.

— Tulajdonképen úgy illenék — szölt Sedrillo kapitány ezen az estén — hogy ma ön beszéljen sennor Hugó. Most már mindent tud a zöld hajó utasairól, de önrel még nem tudunk semmit.

— Rólam? — álmélkodtam.
— Természetesen. Hogyan került hozzánk, miért keresett föl minket?

— De hiszen ezt ön tudja legjobban kapitány! Az az átkozott vitorlás partrarakott a szigeten és a zöld hajó szerencsémre ottjárt a közelben, fölvetett fedélzetére és azóta itt vagyok.

— Igen, igen — mosolygott Sedrillo és úgy intett a kezével elnézőn és megbocsátón, mint ősz tudós a gyermekes naiv fecsegésre. — A látszat, a hétköznapi valóság szerint így történt, a mint ön mondja. De én is tudom, meg ön is tudja, hogy a dolgoknak van belső tartalma is. És ez a belső tartalom ezuttal az, hogy a zöld hajóra senki sem kerül véletlenül, az események okatlan játékból. A zöld hajó megtalálja azokat, akiknek szükségük van rá, de az utasok is rátalálnak kutatás és keresés nélkül a zöld hajóra. A mi utunk szeszélyes. Itt kóborlunk az ocean végtelen síkjain hetekig, hónapokig. Aztán egyszerre csak nekivágunk az utnak nyílegyenest Londonig, Sanfranciskoig, vagy Hamburgig és olyankor már mindig vár reánk egy névtelen és sejtelmes vágyakkal eltelt új utas Londonban, Sanfranciskóban, vagy Hamburgban. Nos hát az sem véletlen, hogy önt épen a zöld hajó találta meg, mister Hugo. Ön a mi utasunk, ön minket várt várakozás tudása nélkül és mi önt kerestük.

Kissé belezavarodtam ebbe az okoskodásba. Eszembe jutott az a kis, ostoba és átkos kaland, amely elűzött, világótholyongóvá tett és azt kérdeztem magamtól:

— Mi ez a Sedrillo? Lélekbélató, gondolatolvasó, hogy így eltalálja az igazat.

Hangos szóval azonban azt kérdeztem:
— Tehát engem is aféle szerelmi bolondnak tart?

— Kedves jó sennor — ragyogtatta mosolygós fehér fogait a kapitány — tudja, hogy szerelmi bolondnak lenni nem szégyen. Mindnyájan azok vagyunk és a zöld hajó utasai épen csak

annyiban jobbak és különbek, hogy be is merik vallani.

Dacosan kaptam föl a fejemet.

— Igaza van kapitány. Hát én is meg merem mondani. Bolond vagyok. Csakugyan bolondja a szerelemnek és pedig rosszabb bolondja, mint az itt utazgató hét kollegám. Ők legalább tragikus bolondok, de én komikus bolond vagyok. Elmondom az esetemet, jegyezze föl nyolcadiknak a többi hét mellé!

— Amikor a hajójára jöttem, Sedrillo kapitány, így mutatkozott be, Hugo Kornél a nevem, naplopó vagyok és magyar! Nos ebben semmi tréfa, vagy nagytás nincsen. Csakugyan naplopó vagyok. Soha nem volt foglalkozásom és mégis mindig tele volt a zsebem pénzzel. Ennél több és jobb felszerelés pedig nem kell a naplopó-ipar üzéséhez. Milliomos egyetlen fia vagyok és alig lettem nagykorú, már is árván maradtam az óriási vagyon kellős közepén. És annyira naplopó voltam, hogy el sem tudtam tékoználni a rengeteg pénzt. Mire? Nem tudtam inni, nem szerettem szivarozni, gyűlöltem a kártyát, rideg tudtam lenni a barátaimhoz, tájékára sem mentem a lóverseny-termek. Egyedül a nők maradtak meg, de ezekre sem tudtam tékoználni. Olyasmit kerestem bennük, amit talán lehetetlenség megtalálni egy milliomos-gyereknek: önzetlen szerelmet.

— Mindig volt bennem filozófus hajlandóság és úgy képzelem, hogy ha vagyontalanul születtem volna, akkor most valamelyik középiskolában a lélektan és logika tanára lennék, vagy valami ehhez hasonló. Az is bizonyos, hogy rendkívül hasznos a társadalomra, hogy ez az eshetőség

nehéim, lélekben lő nehéim, nevezetesen az okoskodás, természetesen a zöld hajó utasairól, de önrel még nem tudunk semmit.

— Rólam? — álmélkodtam.
— Természetesen. Hogyan került hozzánk, miért keresett föl minket?

— De hiszen ezt ön tudja legjobban kapitány! Az az átkozott vitorlás partrarakott a szigeten és a zöld hajó szerencsémre ottjárt a közelben, fölvetett fedélzetére és azóta itt vagyok.

sorsjegytulajdonosok akkor éreznek, ha a főnyeremény felől nem hallanak semmit. Mert ha az ember nem is nyer (mindenki nem nyerhet), legalább vigasztalást talál abban, hogy egy embertársának kijutott az a szerencse, amelyet ő áhitott.

Valaki azt mondta: az olyan adomány-nak, amelyet fanyar mellékgondolattal adnak, nincs igaz értéke. E mondás szerint körülbelül értéktelen minden ilyen tárgysorsjáték jövedelme. Ha az ellopott ékszer csakugyan ilyen permanens főnyereménye volt a jótékony tárgy-lutriknak; hagyják futni a tolvajokat, hátha az ő bűnük révén lehetővé válik, hogy a további tárgysorsjátékozás, a társadalmi és jótékony pumpnak ez az ellenszenves és már-már diszkreditált formája, minden időkre megszűnjék.

Öreg aradi.

Uj színház — uj mozik.

(Érdekes bizottsági ülések a városházán.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 30.

A város ügyviteli szabályzata is úgy intézkedik, hogy a törvényhatóságot érdeklő fontosabb ügyek az őszi közgyűlésre halasztandók, mert nyáron azok részvétele folytán nem lennének tárgyalhatók. Már most több olyan ügy előkészítéséről adhatunk hírt, amelyek bizonyára igen nagy vitákra és harcokra nyújtanak gazdag anyagot és nemcsak a közgyűlési teremben, hanem a város közönségének legszélesebb rétegeiben is érdeklődést fognak kelteni. Minthogy Lőcs Rezső gazdasági tanácsnok a jövő hét folyamán szabadságra megy, hétfőn megkezdődnek már azok a bizottsági tárgyalások, amelyek a nagy kérdéseknek egész tömegét fogják megérlelni.

Ezek között első helyen áll az *uj színház kérdése*, amelyet fejlődésének minden fázisában a legkimerítőbben ismertettünk. A tanács megbízásából Lőcs Rezső gazdasági tanácsnok a mérnöki hivatallal egyetemben azt a feladatot kapta, hogy készítsenek approximativ számításokat abból a célból, hogy a tanács legalább megközelítőleg megtudja, vajon a mai színház épület átalakítása után olyan jövedelmezőségű lesz-e, hogy egy új színház építésének költségeit abból nagyrészt amor-

tizálni lehet. Hétfőn délután négy órakor lesz ennek a bizottságnak az első ülése, amelyben azonban a tanácsnok felkérésére a városi és törvényhatósági köteleken kívül álló szakértők is részt vesznek. Ez a bizottság nem határozatokat fog hozni, hanem ötleteket van hivatva termelni, mert a tanácsnak az az intenciója, hogy a lehető legjobb megoldást ajánlja a közgyűlésnek és így minden oldalról jövő javaslattal a legbehatóbban és a legkomolyabban akar foglalkozni. Ha ebből a megbeszélésből egy olyan tervezet és pénzügyi kalkuláció alakul ki, amely a legszigorúbb realitás szempontjából is megállja a helyét, akkor a polgármester összehívja a sokszor emlegetett ankétet, amelynek első sorban az lesz a feladata, hogy az új színház helyére nézve jusson megállapodásra. Ha a hely kérdése, valamint a rentabilitás kérdése el lesz döntve, akkor fog a tanács azzal a javaslattal a törvényhatósági bizottság elé lépni, hogy irjanak ki országos pályázatot a színház építésére.

Kedden délelőtt 11 órakor ugyancsak egy ad hoc bizottság tart majd ülést és szintén egy fontos ügygel, a *mozi szabályrendelettel* foglalkozik. A törvényhatóság megbízásából ugyanis a város kivette már a rendőrségtől az öt mozi engedélyt, amelyeket értékesíteni fog nyilvános árlejtés útján és ez a bizottság szabályrendelet tervezetét készít, amelyben az értékesítésnek a módjait állapítja meg. A szabályrendelet a jogügyi bizottság elé is kerül és ennek a tárgyalása után a törvényhatósági bizottsághoz.

Kedden délután az autobus felügyelő bizottság átvesszi az aradi automobil gyárban megrendelt két új gépkocsit és karosszériákat, amelyek már szerdán reggel forgalomba kerülnek és a közönségnek rendelkezésére állnak.

Szerdán délelőtt a hidbizottság a vashidak zsigmondházi partjának kövezési kérdését oldja meg, míg a közlekedési bizottság, amelynek ülésére a Máv. is hivatalos, az új gyorsúti felvételi raktár létesítéséhez szükséges terület átengedése felől, továbbá az aszfalt fenntartásáról határoz.

Szerdán délután négy órakor a város szabályozó bizottság ülésezik, hogy az *Aradi Atlétikai Klubnak* többszörösen elhalasztott és az ő temető helyén létesítendő parkban kért telek ügyét végre dűlőre vigye.

A főnyeremény tolvaja.

— Egy végignézett betörés. —

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Budapest, augusztus 30.

Tegnap reggel fedezték fel, hogy a régi Nemzeti Színház előtt épült bódéból ismeretlen betörők a Zsófia Gyermekszanatóriumnak mintegy hnszonötezer korona értékű nyereménytárgyait elrabolták. A rablás fölfedezése óta állandóan munkában volt valamennyi detektív s ma végre fordulat állt be a nyomozásban.

Ma délelőtt ugyanis egy *Dielszky* Nándor nevű ember jelentkezett a főkapitányságon, aki hivatalszolga a Magyar Turf című lóversenyújságnál. Dielszky Nándor elbeszélte, hogy tegnap a kirabolt bódé előtt két alacsony termetű embert és egy fekete ruhás nőt hallott beszélgetni németül. Figyelmes lett az asszony beszédére, aki a többi között azt mondotta a két férfinak, hogy a betörés éjszakáján tizenegy óra után a bódé előtt ment el a férjével s feltűnt neki, hogy az ablak be van törve. Véletlenül benézett az ablakon s egy magas, sovány, csikos ruhájú férfit vett észre bent, aki meglátván őt, hirtelen félrebuzódott. Azt hitte, hogy talán a fényképészegéd s nem tulajdonított semmi különösebb fontosságot az egész dolognak. Egy óra múlva visszafelé jött a férjével s csupa kíváncsiságból újra bekukucskált az ablakon, de ekkor már senkit sem látott odabent.

Dielszky vallomása után rögtön előállították a bódé fotografusának, *Rogási* Bélának a kikiáltóját, *Szabó* Mihályt, akire teljesen ráillik a szemleírás. Kiderült, hogy Szabó Mihálynak csikos ruhája is van s most már keresztkérdések alá fogták a rendőrségen. Szabó öltöztetett s alibit próbált igazolni, de rajtaveszett. Először azt mondta, hogy ő a kérdéses időben a Kertész-utca egyik korcsmájában mulatott. A detektívek azonnal a Kertész-utca siettek, de ott azt mondja a kiszolgáló személyzet, hogy Szabó még feltizenegyor elment a korcsmából. Szabó most zsákutcába jutott s zavarában azt mondta, hogy ő tizenegy órakor már a lakásán volt, az Üllői-ut 95. számú házban. A detektívek erre kihallgatták a ház mestert s az egész háznépet. Mind azt vallották, hogy Szabó csak félkettő után vetődött haza.

Szabó Mihályt természetesen azonnal letar-

nem következett be, mert megméltam az ifjúság romlatlan lelkét különleges filozófiámmal. Leginkább a cinikus romlottság bölcselétének nevezhetném rendszeremet, amelynek nem utolsó érdeme, hogy — teljesen rendszertelen.

— De hát a nőkről akarok beszélni. Gondolhatja, hogy a lehető legrosszabb véleményt alkotam róluk. Ahány nő csak közeledett hozzám, mind akart valamit és pedig mind lehetőleg sokat akart. És oly naivak, oly szamarak, oly utálatosak voltak, hogy a világért sem tudták eltitkolni szándékukat. Hasztalan furfangoskodtam: a végén mindig csak kiderült, hogy a kis nő tisztában volt kilétemmel és azzal is, hogy mit akarjon tőlem. Volt, aki beérte pénzzel, ékszerrel, de volt olyan is, aki egyenesen házasságra aspirált.

— Nem tudtam én hinni senkinek. Sokszor talán csak szuggeráltam magamnak a gyanút, annyira bennem élt ez mindenki ellen szemben. Nem volt egyetlen barátsággal hozzám közeledő férfiember, akiről rövidesen ki nem sütöttem volna, hogy mit akar elérni. És ugyanugy voltam a nőkkel. Nem is volt igazi barátom, igazi szeretőm soha. Pedig — ne nevésem ám ki — valósággal Mátyáskirályosdit játszottam, hogy olyan nőre akadjak, aki magamért szeret. Még ez a ravaszág sem sikerült, sőt egyik legnagyobb csalódásomat ennek köszönhetem.

— Állásnélküli bankhivatalnoknak mondtam magamat és sok fufanggal, herce-hurcával elcsavartam egy kis budai polgárleány fejét. Legalább is azt hittem, hogy elcsavartam. Tizenhét éves volt, naiv, butácska és szerelmes, legalább is olyan butus, kéretlen szerelemmel adta magát oda... Aztán egy szép napon bekopogtatott a

villamba az apja — valami miniszteri hivatalnok volt — meg a bátyja — kitudó építési rajzoló — és azt követelték, hogy vegyem feleségül a leányt, akit szerencsétlenül tettem. Kiderült, hogy az építési rajzoló az első percben megismert, a jó ég tudja honnan emlékezett reám; de hagyták, hogy a szerelmi ügy bonyolódjon... Ha nem jönnek nekem, ha nem sejtem meg lesben állásukat, akkor alighanem el is veszem a kis leányt, aki gyermekem anyjának készült. De így... Brutális voltam. Kidobtam őt. Arcukba vágtam, hogy gazok, aljasak. A leánynak tájékkára sem mentem. Pedig a szegényke — sokszor gondolkodtam reá — talán nem is tehetett a dologról. Talán igazán szeretett, csak a családja volt a fufangos és gyalázatos. Legalább is erre vall, hogy a leány öngyilkos lett...

— De nem ez az igazi történet. Nem ez kergetett világgá. Azt mindig el tudjuk viselni, ha egy jó nő halálra elkeseredik miattunk, de minket csak a rossz nők tudnak istenigazában halálra keseríteni. Velem is így történt. Félésztem előttem került az utamba az a leány, aki ide juttatott. A bankárom irodájában volt írógép, vagy könyvelő kisasszony. Azért tűnt a szemembe, mert különös, vakítóan fehér volt a bőre. Ragyogott, világított és forrón hűsített, mint a nemes márvány. Észrevette, hogy nézem és bátran, nyugodtan fölemelte a fejét. A szemembe nézett. Szürke és kemény szeme volt. A világért nem mosolygott volna. Igazán minden szándék nélkül mondtam neki, hogy elviszem az autómra. Délre járt az idő. A legtöbb leány — már nem egyszer tapasztaltam — huzódzik, megbotránkozik, vagy pedig, ha kacérkodni akar, azt feleli, hogy

kisérjem el gyalog. Margit egyszerűen bólintott és olyan nyugalmommal ült gépembe, mintha a nővérem lenne. Már mentünk, amikor megszólalt:

— Tudja miért jöttem el magával? Mert meg akarom mondani, hogy nincsen gonoszabb, hitványabb férfi egész Pesten, mint maga.

— Kiderült, hogy az a kisleány, akiről az imént tettem említést önnek Sedrillo kapitány, bártnője volt Margitnak. Szemrehányást tett nekem, hogy rutul bántam szegénnyel, hogy halálba kergettem. Én sem maradtam adós: elmondtam a véleményemet a nőkről egyenként és általában.

— Szóval ön nem hisz abban, hogy tisztességes leányok is lehetnek a világon? — kérdezte Margit.

— Sőt ellenkezőleg — feleltem — az én számomra minden nő tisztességes. Ameddig nem volt az enyém, addig természetesen tisztességesnek kell tartanom, mert jellemes ember nem hallgat és nem hall meg nők jövevénét érintő pletykát. Ha pedig az enyém volt, akkor annál inkább tisztességes, mert nincsen jogom annak a tisztességét kétségbevonni, aki karjaim között pihent...

— Ez léha és utálatos beszéd — fakadt ki a leány.

— De igaz — feleltem én.

— Nem, nem igaz. Vagy ha igaznak tartja, akkor miért teszi az ellenkezőjét?

— Maga most öngyilkos bártnőjére gondol — mondtam. — De hát itt nem a tisztességről volt szó, hanem szerelemről. Arról, hogy akit én szeretek, az szeressen, minden cél nélkül, minden hátsó gondolat nélkül. De a nők rendesen akarnak valamit és elárulják, hogy mit akarnak.

tóztatták. A rendőrség a nyomravezetőnek ezer korona jutalmat tűzött ki s ez uton is fölkeri azt az ismeretlen gyászruhás nőt, aki állítólag látta a betörőt, hogy legyen szíves jelentkezni a rendőrségen.

Jakabffy Iván biztosítási ügynök.

— A megtévedt gavallér új pályája. —
Saját tudósítónk telefonjelentése.

Szeged, augusztus 30.

Egy-két nap óta ismét feltűnt Jakabffy Iván, a megtévedt gavallér alakja Szegeden. Legutóbb a táblai tárgyaláson jelent meg és reménykedett, hogy leszállítja a büntetését. Mert, amint ismeretes, a szegedi törvényszék Jakabffy Ivánt csalás miatt tíz hónapi börtönre ítélte. Felelősség folytán került az ügy a szegedi tábla elé, amely helybenhagyta az első bíróság ítéletét. Jakabffy akkor már szabadlábon volt, épen a tábla helyezte szabadlábra, mert nem látott fenforogni olyan okot, hogy tartani kellett volna Jakabffy szökésétől.

Szabadlábra helyezése után Jakabffy Iván elhatározta, hogy tisztességes polgári pályán fog új életet kezdeni. Ha bűnhődni kell is, akkor is megmarad a szándéka mellett. Ugy gondolkozik, hogy fiatal még és ha megtévedt is egyszer és letört a gavalléréletben, még mindig boldogulhat a polgári társadalomban, ha becsületes életet akar élni.

Hogy új életet akar kezdeni, ezt bizonyítja az, hogy máris keresett rendes foglalkozást. Szegedről elkerülve, Budapesten egy biztosító intézet szolgálatába lépett: főcsoportos ügynöknek. Azóta vidéken járkal biztosítási ügyletekkel keresi a kenyerét. Mert a családja tudni sem akar róla. Előkelő rokonsága, sőt a legközelebbi hozzátartozói is megtagadták a lecsuszott, de javulni akaró fiatal gavallért.

Jakabffy Iván pár nap óta tartózkodik Szegeden és a Royal-szállóban bérel szobát. Aki ismerőse látta, mind azt hitte, hogy a büntetését jött kitölteni. Azt persze senki sem sejtette, hogy Jakabffy biztosítási ügyletek céljából jelent meg újra Szegeden. Kávéházakban, vendéglőkben több

kereskedővel és más magánemberekkel látták beszélni. És iratokat szedgetett elő: biztosítási kötvényeket. És beszélt-beszélt, jobban mondva rábeszélte, mintha beleszületett volna ebbe a fáradságos foglalkozásba. Ugy látszik, kitűnően tud mozogni új pályáján. A régi duhaj, mulató kedvű, pénzt szóró gavallért mintha lemosta volna róla teljesen az élet. Szerény, udvarias modoru, amilyennek egy egyszerű biztosítási ügynöknek lennie kell...

Fanatikusban bizik benne, hogy a Kuria, ha nem is menti föl, de enyhíteni fog a súlyos börtönbüntetésen. Addig is azonban, ameddig a Kuria döntése leérkezik, szorgalmasan, ambiciózusan járkal üzletek után: becsületet akar szerezni a cég előtt. Még egy-két napig marad Szegeden, azután tovább utazik, hogy folytassa a kenyérkereset mindennapi nehéz robotját. Így kovácsolta át az élet egy előkelő vérbeli dzsentrí család nemrég még urasan büszke, fiatal sarjadékát, — szorgalmas, iparkodó ügynökké.

Ujabb csődkérvény a szegedi Gazdasági és Iparbank ellen.

— Betétvisszafizetés helyett elsőbbségi kötvény. —

Saját tudósítónk telefonjelentése.

Szeged, augusztus 30

A szegedi Gazdasági és Iparbankot, amelynek válságáról már régebben írt az *Aradi Közlöny*, sehogyan sem tudják igazgatói szanálni. Amikor a szegedi Holtzer-cég fizetéseképtelensége a tavasszal válságba sodorta a Gazdasági és Iparbankot, a részvényesek egy része mindent elkövetett a pénzügyi mentésére.

A betevőket azzal biztatták, hogy elsőbbségi kötvények kibocsátásával sikerül majd biztosítani a bank további fennállását és üzletképeségét. Mikor Szeged város 325.000 koronás betétjének felmondási ideje lejárt, a városnak is azt az ajánlatot tette a bank, hogy a betétösszeg erejéig vásároljon elsőbbségi kötvényeket és a betétet öt esztendő alatt, ameddig a kötvények sorsolása tart, föltétlenül kifizetik.

A pénzügyi betevői nem nagyon lelkesed-

tek az elsőbbségi kötvényekért és ragaszkodtak betétjeik készpénzben való kifizetéséhez. Most pedig a *Kiss Testvérek* szegedi terménykereskedő cég a bírósághoz fordult, hogy kikényszerítse a banktól több ezer koronára rugó betétkövetelését.

A Kiss Testvérek cég, még a Gazdasági és Iparbank virágzása idején tizennyolcezer korona betétet helyezett el a bankban. Nyolcezer koronát két könyvecskére nyolc napos felmondással, tizezer koronát pedig egyre három hónapos felmondással. Amikor a bank a tavasszal válságba jutott, a többi betevőkkel együtt a Kiss Testvérek cég is sietett a pénzt menteni. Május huszadikán felmondta mind a három betétet.

A nyolc napos felmondás leteltével Kiss Béla, a cég egyik tagja megjelent a bankban és a nyolcezer korona kifizetését kérte. Rábeszélték, hogy várjon még egy ideig, legalább is addig, amíg a három hónapos felmondás is letelik, akkor egy összegben megkapja a tizennyolcezer koronát.

Augusztus huszadikán járt le a három hónapos terminus. Kiss Béla ismét megjelent a bankban és az egész tizennyolcezer korona kifizetését követelte. Fizetés helyett egy ajánlattal leplették meg. Azzal, hogy a követelés egy részének erejéig vásároljon elsőbbségi kötvényeket, a többire nézve pedig nyugodjék bele abba, hogy a bank majd részletekben megtéríti a betétet. A cég az ajánlatot nem fogadta el, részben azért, mert megunta az örökös biztatgatást és ajánlatokat, részben pedig, mert tényleg szüksége van már a banknál elhelyezett pénzére.

Tegnap *Jedlicska Béla* királyi közjegyzővel együtt Kiss Béla fölkereste a bankot, amely a pénz kifizetését ismét megtagadta és ezt azzal indokolta, hogy a pénzügyi fizetéseképtelen. A közjegyző ezt írásban foglalta és a Kiss-cég Szigeti Sándor dr. ügyvéd útján tizennyolcezer korona erejéig ma a szegedi királyi törvényszéknél benyújtotta a csődkérvényt a *Gazdasági és Iparbank* ellen. Ez tehát a harmadik csődkérvény a bank ellen.

A bank reménytelen helyzetére jellemző és érdekes, hogy épen tegnap közjegyző előtt husz darab Gazdasági és Iparbank-részvényt árvereztek el összesen kétszáztíz korona áron.

— Talán én is akarok valamit magától? — kérdezte Margit.

— Valószínűleg — feleltél szárazon.

— Nos hát ezt akarom! — kiáltotta és győztesen arcúl fűtött.

Szabályos pofon volt s mielőtt még az elálmunkodásból magamhoz tértem volna, Margit megállította az autót és leugrott.

Ilyen furcsán kezdődött ez a kaland. Nem részletezem hosszasan: beleszerettem ebbe a leányba. Tetszett a határozottsága, az őszintesége, a nyílt szeme és szája. Ez csak igazán nem akar semmit, vagy ha akar, akkor meg is mondja — gondoltam. Szorgalmasan udvaroltam Margitnak, de nem jutottam vele semmire.

— Nem, nem kérek a maga szerelméből — mondotta. — Ezzel még csak szerencsétlenül járt mindenki. Azután én akarok is valamit: férjhez akarok menni, tudja! Maga pedig nem szereti azokat a nőket, akik akarnak valamit, de meg én sem akartam ezt a valamit magától. Másként talán, de magától nem. Maga nem fog elvenni engem.

Éh nekem egy pillanatig sem jutott eszembe, hogy ez a nagy őszinteség csupa hazugság, hogy ez a leány ravaszabb, rosszabb, veszedelmesebb, mint a többi, akit eddig ismertem, együttvéve. Hittem neki és ami még a hitnél is rosszabb: szerelmes voltam beléje. Bőséges tapasztalataim tárházában még nem volt példa olyan nőre, mint Margit. Voltak olyan kalandjaim, hogy nem tudtam meghódítani a leányt, nem kaphattam tőle egy csókocskánál többet, de az ilyen nők óvakodtak azt hangoztatni, hogy férjhez akarnak menni.

Új kalandomnak persze híre ment és a fiúk a kaszinóban sokat piszkáltak Margit miatt. Megkérdezték, hogy ez is akar-e valamit (ismerték a

mániámat), hogy mikor lesz öngyilkos. Nem hereditettem rájuk. Sokkal maradandóbb hatása volt annak a pár szónak, amit a Lipótváros egyik legpletykásabb ifja mondott arról, hogy Margitnak már nem egy szeretője volt. És hamarosan rájöttem, hogy a pletyka igaz. Hábózás nélkül megmondtam Margitnak, hogy mit hallottam. Meg is neveztem a szeretőit. Egy privát detektív kutatta ki számomra.

Margit egy percig sem tagadott. Azt kérdezte, hogy mi jogon kutatok az ő életében, nem teheti-e azt, amit jónak lát.

— De hát miért adta az ártatlanságot nekem? — kérdeztem. — Miért emlegette mindig, hogy férjhez akar menni, tehát nem lehet az enyém?

Erre is megvolt a felelete: tudta, hogy milyen gyanakvó vagyok. Nem akarta, hogy célokat keressek, lássak odaadása mögött. És én még ezt is vakon elhittem. Margit a nyakamba borult és kéretlenül az enyém lett. Soha forróbb, ragaszkodóbb szeretőt nem találtam, mint aminő ez a fehér leány volt. És ha meggondolom, hogy mindez csak hazugság, csak játék, csak kiszámított fondorlat volt.

Valóban vallottam azt az elvet, hogy nekem minden nő tisztességes nő. Margit szeretett, legalább is én elhittem, hogy ő az a nő, aki végre szeret. Elhatároztam, hogy feleségül veszem. Jó formán csak sejtettem vele ezt és másnak egyáltalán nem beszéltem tervemről. Legnagyobb meglepetésemre mégis mindenki erről a házasságról beszélt. Minden ismerősöm tudott róla. Hamarosan az is kiderült, hogy honnan. Margit beszélte fünek-fának, hogy a menyasszonyom. S mialatt ezt hirdette: folytatta előbbi életét: szeretője lett mindenkinek, aki tudott vele bánni. Megromlott,

elveszett teremtes volt ez a leány, éppolyan fekete szívé és fekete vére, aminő fehér volt világító arca és teste.

Azon az estén jöttem rá mindenre, mikor már zsebemben voltak a szükséges okmányok, mikor már ottartottam, hogy másnap az anyakönyvvezetőhöz autózok Margittal és meglepetésszerűen, diszpenzációval megesküszünk. És ekkor egyszerre kirelehetetlen bizonyossággal tárult elém, hogy ez a leány hat hónap óta raffinált, kiszámított komédiát játszik azért a tétért, hogy a feleségem legyen. Levelek, vallomások, megdönthetetlen tények beszéltek arról, hogy mindez csupa hazugság, ámtás, alávalóság volt.

Végeztem vele. Brutálisan. Az inasommal dobattam ki, amikor eljött. De belülről nem volt vége. Szerettem. És a szerelemnél is jobban fájt az, hogy én, a híres gyanakvó mennyire becsapódottam... És fájt — bármily nevetségesnek tetszik — fájt, hogy ennyi mesterséggel, ügyeskéddel kiszámított épülete a romlott ravaszágnak, hogyan omlik össze és temeti maga alá Margitot...

Utra kerekedtem. Nem tudtam megmaradni a megszokott környezetben. A többi tudja kaptány. Most itt vagyok.

Sedrillo kapitány bólintott.

— Ugy van — mondotta. — Velünk van. Rátalált a zöld hajóra, hogy bejárja vele a feledés, vagy emlékezés oceanjait. Már amelyiket választja magának. És ne higgye, hogy mi egyedül vagyunk így együtt. Sok-sok zöld hajó járja az életet, talán kevésbé látható és feltűnő megjelöléssel, de mindannyi ép így viszi a fedélzetén akarva, nemakarva összekerült hajótörött betegeit az életnek és szerelemnek...

Moziszenzáció helyett emberhalál.

— Senki sem felelős a halálugrásért. —

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Budapest, augusztus 30

Az Aradi Közlöny ma megírta, hogy milyen halálos katasztrófával végződött a 16 éves Kovalik-Kövesdi Dénes ugrása a Ferenc József hidról. A rendőrség még tegnap őrizet alá vette Colussi Bélát, a Gaumont mozgóképtársaság igazgatóját, akit azzal vádoltak, hogy rácsábitotta a fiút a borzalmas produkcióra.

A rendőrségi vizsgálat.

A vizsgálat folyamán megállapították azt, hogy sem az igazgatót, sem a társaság többi alkalmazottját, akik a mozgófénykép-felvételnél közreműködtek, *bűnügyi felelősség alá jogi alap hiányában* vonni nem lehet. Colussi Bélát ilyenformán azután ma délben a rendőrség elbocsátotta. A nyomozást azonban folytatják, mert még nem állapíthatják meg egész határozottsággal, hogy *nem terhel-e mégis valakit felelősség a fiatal Kovalik-Kövesdi halála miatt.* A rendőrség sportférfiakat is ki fog hallgatni és ezeket megkérdezi arra vonatkozóan, hogy egyáltalán lehet-e ilyen nagy magasságból a vízbe halálveszedelem nélkül leugrani.

Kihallgatta ma a rendőrség Római Béla tizenhét éves tanulót, aki a hidra való fölmászás előzményéről több vallomást tett, majd Lévai János gépészt, Gábor Dezső hivatalnokot, Méhes Emil joghallgatót, Colussi Béla igazgatót, Adler Miksa mechanikust s ezeknek a vallomásából kiderül, hogy *Kövesdi maga ajánlkozott ennek a halálugrásnak a keresztülvitelére* és hogy ezért nem kapott fix összeget s nem is ígértek neki, hanem a filmek értékesítéséből várható jövedelem ötven százalékát biztosították neki, amennyiben a felvétel sikerül. A vállalkozás így nagy pénzeket jövedelmezett volna Kovaliknak, mert a Gaumont-Journal révén vagy ötezer mozistól kapott volna fele tantiémet.

Mit tud Kövesdi anyja?

Talpig fekete ruhában, kisírt szemekkel jelentkezett ma reggel a rendőrségen Kovalik-Kövesdi Dénes anyja, Kövesdi Bella színésznő. Idézés nélkül, a maga jószántából jött, hogy segítsen a nyomozásnak. Egy újságíró beszélt a gyászoló uriaszonnyal, aki ezeket mondta:

— Csütörtök hajnalban láttam utoljára fiamat. Azt mondta, kimegy a Svábhegyre, megnézi a napfölkeltét, mert az gyönyörű látvány. Adtam neki hatvan krajcárt, hogy hozza el majd a cipésztől a cipőjét. Egy hatost elköltött a pénzből, egy koronát megtartott magának s ezzel ment halálos útjára. Mondtam, lehetőleg gyorsan jöjjön vissza, ő ezt meg is ígérte, de egész nap nem jött. Ettől gyanut fogtam. Dénes sokszor beszélt arról, hogy ha ezt a halálugrást meg tudná tenni, sok pénzhez jutna s akkor beiratkozhatna a polgári iskolába, azután a kereskedelmibe. Este hat óra tájban már nagyon nyugtalan voltam, villamosra ültem és ösztönszerűen a hid felé mentem. A csarnok előtt pár állomással leszálltam, s a csarnoknál hallottam, amint kofák mondogatták:

— Szegény fiu! Szegény fiu!

Elszédültem, de még mindig nem akartam binni, hogy a fiamról van szó. Rosszul is éreztem magamat, hazamentem. A kapuban a házmeister fogadott a lesújtó hírrel. Elmondta, hogy Dénes, mielőtt leugrott, ezt kiáltotta:

— Éljen az általános, titkos, egyenlő választójog!

Dénes sokszor emlegette, hogy ha megcsinálja a halálugrást, ezzel a kiáltással csinálja. Ha meghal, boldog, hogy ezzel a szóval halhat meg. Ha sikerül, lesz pénze és dicsősége. Jó-

ra való, csendes fiu volt. Kiválóan uszott. Sokszor mondogatta:

— Nézze, anyám, milyen izmaim vannak! A víztől nem kell félni, csak bánni kell tudni vele!

Munkatársunknak arra a kérdésére, igaz-e, hogy tudott előre a fia tetteről, sirva felelt:

— Ugyan, uram, szó sincs róla, nem is vádolhat vele senki. Hiszen az anyja vagyok és nagyon szerettem Dénest, ő is minket. Ha tudtam volna, inkább én értesítettem volna a rendőrséget. Most is önként jöttem, hogy vallomást tegyek és semmi vád ne érhesen.

Alku a halál előtt.

Arról az alkuról, melylyel Kovalik-Kövesdi Dénes eladta magát a mozifilmnek, érdekes részletek derültek ki mára. A fiu már régebben sorra látogatta azokat az embereket, akikről tudta, hogy mozival foglalkoznak. Először Valter F. Nándorhoz, az Akácfa-utcai Valter mozgó tulajdonosához ment el, aki a párisi Gaumont-cég budapesti képviselőjéhez, Colussi Bélához utasította. A fiu nem fogadta meg a tanácsát, hanem az Edison-mozgó operatőrijéhez, Zitzkovszky Bélához ment el ajánlatával. Itt is elutasították, Zitzkovszky annak idején a szerencsétlenül járt Csipcsalától is kapott levelet, hogy jöjjön fotografálni. Tegnap Kovalik Dénes hatodmagával felment Colussi Béla Röck Szilárd utca 20. számú házában levő hivatalába.

— Uszóbajnok vagyok — mondta Colussinak. Bizonyára ismeri is a nevem. Társaimmal Párisba akarok menni. Híres emberek akarunk lenni. Ezért én csütörtök délután leugrok a Ferenc József-hid legfelső fokáról. Ha fizet ezer koronát, megengedem önöknek, hogy ugrásomat lefotografálhassák.

Csillogó szemekkel mondta ezt a fiu. Colussi Bélának tetszett az idea. Csak az ezer korona miatt volt baj. Meg is mondta Kövesdi-Kovaliknak, hogy nem adhat pénzt a produkcióért. Örüljön neki, ha ingyen felveszi. Kovaliknak viszont kellett a pénz. Ebből akart ugyanis Párisba menni, ahol abból a pénzből akart megélni, amit uszóművészetével majd megkeres. Alkudni kezdett. Előbb hatszáz, majd kétszázötven koronát kért. Colussi azonban egy fillért sem akart adni.

— Hát hogyha nem is ad pénzt, — mondta Kovalik — akkor is leugrok.

Ez tegnap délelőtt volt. Colussinak parancsa van Gaumontéktól, hogy nem vehet fel képeket. Másrészt rossz sejtelmek is kint voltak. Félt, hogy nem sikerül majd az ugrás és baj lesz. Akkor az újságok foglalkoznak az esettel, őt és Gaumont-t is belekeverik, ami állásának megszűnését is jelentheti. Ezért egy szegény embert rendelt magához, Adler Miksát, aki magyar felirásokat készített a mozik részére és felvételeket csinált. Délután három órakor Kövesdi-Kovalik Dénes megérkezett. Vig, jókedvű volt. Colussiban megszólalt a lelkiismeret. Figyelmeztette a fiút, hogy balul is végződhetik a vállalkozása. De Kovalik nevetett.

— Számtalanszor ugrottam én már az összekötő vasuti hidról a Dunába. Most is folyik ellenem ezért az eljárás a dunai kapitányságon.

A társaság elindult. Kövesdi-Kovalik Dénes Colussinak egy Lévai nevű operatőrijével ment. Utána Colussi és két hivatalnok. Adler a felvevőgéppel konflisba ült. A Baross utcában Lévai lefotografálta Kövesdi Dénest. A Calvin-téren egy sportüzletben Kövesdi egy sport-szuszpenzóriumot, a Vámbáz köruton egy drogériában konyakot vásárolt. Elérték a hidhoz. Kovalik elbucszott Lévaitól. Levette a cipőit és észrevétlenül felkuszott a hid oszlopára.

A színésznő fia.

A turulmadár áldozata, Kovalik Dénes, Kövesdi Bella színésznőnek a fia. Kövesdi Bella —

valódi nevén Kzvalik Izabella — régebben a Magyar Színháznak volt tagja. Itt ismerkedett meg egy régebben jőnévű volt országgyűlési képviselővel, — Pázmándy Dénessel — akinek a neve azóta is gyakran szerepel az újságokban. Viszonyukból két gyermek származott; a szerencsétlenül járt Dénes, aki feltűnően hasonlított atyjához és egy kis leány, aki most tíz éves. Gyakran lehetett őket édesanyjukkal látni a Newyork- és Balaton-kávéházban.

Kovalik Dénes már kis korától fogva rakoncátlan természetű gyerek volt. Tanulni nem akart, bár természetes apja mindenáron tanult embert akart faragni belőle s ezért adta be legutóbb az erzsébetfalvai Wágner féle intézetbe. Azonban ez sem sokat használt, mert Kovalik Dénes, aki időközben szinte atlétatermetű fiatalemberré serdült, többet törődött a sporttal, mint az iskolai tanulmányokkal.

Különösen az uszás volt kedvenc szenvedélye. Ha az idő kedvezett, szinte egész napját a Dunában töltötte s merészsége iskolatársai között is nagy feltűnést keltett. A rendőrségnek kétszer tudomására jutott, hogy az összekötő vasuti hidról a Dunába ugrott. Első alkalommal megbüntették, másodszor is ezt akarták vele tenni, de Kovalik Dénes a büntetés elől elmenekült. Épen a mai napra volt beidézve a rendőrséghez második leugrása miatt, amelyet azonban nyomon követte a harmadik — a halálugrás a turulmadár hátáról.

Rabszolga, — így hívták Kovalik-Kövesdi Dénest azok a barátai, akikkel együtt uszóbajnokoskodott a Lágymányoson. Dunai uszók volt a kis csapat neve, a lágymányosi félsziget körül trenirozták magukat az uszásban. Egyikük, legényei Pintér László uszóbajnok mondta el a szerencsétlen fiúról:

— Nagyszerűen uszott Dénes, s úgy szerette a Dunát, hogy márciusban, az első melegebb napon már künn uszott. Ő kezdte a lesülést, valóssággal napszámba üzte a sportját, azért neveztük el rabszolgának. Az összekötő vasuti hidról minden héten kétszer ugrott fejest. Ismerete ott mindenki a környéken. Csupa jókedvből két krajcárba fogadott, hogy átussza a Dunát. Kenyerért akárhányszor kukoricát lopott a Csepelszigetről és uszva hozta át, negyven-ötven csövet. Akárhányszor utána is löttek. A Ferenc József-hidról való leugrását ő már régebben emlegette s kért is engem, hogy fotografáljam le, de nem vállalkoztam rá. Azt hiszem, most is sikerült volna neki a fejes, ha meg nem zavarták volna a tüzoltók.

Halálugrás — az édesanyáért.

Mindenesetre érdekes és jellemző dolog, hogy Kovalik Dénes a halálos ugrást *nem bravurstíliából követte el*, hanem azért, hogy pénzt szerezzen és így anyagi gondokkal küzdő édesanyján segítsen. Tegnap délután is azzal távozott el édesanyjának az Angyalföldön, Utász-utca 4. sz. alatt lévő lakásáról, ahol már két éve bérel egy kettőszobás lakást, hogy csak este fog hazatérni, de nagy összeg pénzzel, amivel rendezhetik ügyeiket. A szerencsétlen anyja, aki nagyon szerette a fiát, ekkor még nem gondolt arra, hogy fia az életét áldozza fel azért, hogy rajta segíthessen.

Kovalik Dénes holttestét még mindig nem találták meg.

A budapesti rendőrség a halálugrásról készített filmeket elkobozta. Ma állítólag akció indult meg, hogy ezeket a filmeket engedje a rendőrség értékesíteni, mutassák azokat be a mozgófényképszínházakban és a befolyó jövedelmet adják Kövesdi anyjának.

Miért nyit

Holló Lajos ügyvédi irodát?

— A Justh párt lapjának válsága. —

— Fővárosi tudósítónk jelentése. —

Budapest, augusztus 30

Néhány fővárosi lapban ezen a héten egy feltűnő kis nyilttéri közlemény jelent meg, amely azt hirdette, hogy *Holló Lajos dr.* országos képviselőnek ügyvédi irodája a Rákóczi ut 38. számú házában van.

Feltűnő volt ez a közlemény, mert mindenki tudja Budapesten és sokan a vidéken is, hogy *Holló* évtizedek óta a Terezköruton lakik, nem foglalkozik ügyvédekkel, hanem az ugyanott levő Magyarország című Justh-párti lapot szerkeszti.

E kis hirdetés magyarázata — amint a Pesti Futár írja — a következő: *Holló Lajos* országgyűlési képviselő, a Magyarország című estilap szerkesztője és egyik tulajdonosa, az utóbbi időben *anyagilag teljesen tönkrement*. A különben szerényigényű embert lapja és a politika, melyhez görcsösen ragaszkodik, teljesen tönkretette, pár esztendő alatt, mióta a koalíció megbukott, eladósodott ember lett. Pénzügyi helyzeténél a váltók egész erdeje hever *Holló Lajosnak* s a Magyarország többi vezéreinek aláírásával. A váltókat most egymásután vásárolja össze valamely titkos kéz, hogy ezen az uton végezzen *Hollóval* és a Magyarországgal.

A titkos kéz ugylátszik szerencsésen dolgozik, mert *Holló Lajos* alig képes tovább vezetni a tizenkilencéves Magyarország lyukas hajóját. Családja pár hét előtt mentőgyűlésre ült össze, hogyan lehetne *Hollón* segíteni. Ez a családi tanács határozta el, hogy *Holló ügyvédi irodát* nyit és, ha a Magyarország megszűnnék, akkor, mint ügyvéd és országgyűlési képviselő fogja megkeresni a kenyerét.

A Magyarország adósságai több százezer koronára rugnak. *Alitól* *Justh Gyula* is sok pénzt veszít a lapnál. Legutóbb pedig *Károlyi Mihály* gróf adott kölcsön *Hollóknak* 30.000 koronát.

Mindez a pénz azonban nem segíthetett a Magyarországon. Az a kéz, amelyik összevásárolta *Hollóék* váltóit, kegyetlenül szorongatni kezdte őket s a lap és *Holló* is a legsúlyosabb válságba került.

Hollónak nincsenek nagy igényei, meg fog élni az ügyvédi és képviselői jövedelméből is. De a Magyarország napjai meg vannak számlálva.

Berchtold gróf akciója és a balkán eseményei. *Ischből* jelentik: *Berchtold* gróf külügyminiszter ma reggel hét órakor *Kinszky* gróf követési titkár kíséretében ide érkezett. A külügyminisztert a pályaudvaron *Schiessl* báró, a kabinetiroda igazgatója fogadta. *Berchtold* gróf előbb hosszabb sétát tett a városban s azután meglátogatta *Heynold* báró belügyminisztert és ideiglenes minisztereineköt, akinél felőráig maradt. A délelőtti folyamán *Szécsen* gróf és *Mérey* Kajetan nagykövetek meglátogatták a külügyminisztert szállóbeli lakásán, ahol a külügyminiszter *Szécsen* gróffal felőráig tanácskozott. Tizenegy órakor *Berchtold* gróf a király hadsegédjének, *Hoyos* grófnak kíséretében kihallgatásra ment a királyhoz. A külügyminiszter jelentést tett a román királyi párnál *Szinajában* tett látogatásáról, valamint reszortjának folyó ügyeiről. *Berchtold* gróf külügyminiszter este visszautazik Bécsbe. *Bukarestből* jelentik: *Berchtold* grófnak *Szinajai* látogatásáról az összes román lapok a legmelegebb hangon emlékeznek meg. A lapok különösen elismeréssel írnak a külügyminiszternek a román politikájáról és fontosnak tartják a mostani súlyos külpolitikai viszonyok között a jóbarátság fenntartását és ápolását. — A balkáni eseményekről különben ez az újabb hír érkezett: A *Djakovában* és környékén még nagy számban együttlevő arnóták huszonnégy órai határidőt tűztek ki a katonai operációk következtében szenvedett káruk megtérítésére és azzal fenyegetőznek, hogy ha e határidőn belül követelésüknek a hatóság nem tesz eleget, akkor *hatalmukba kerítik a hatósági pénztárat*. Az úszkübi váli főhatalmazást kért, hogy az arnótákat kielégíthesse. *Mitrovicából* egy ezredet küldtek *Ipekbe*, ahol szükség van újabb csapaterősítésre.

Karhatalom

egy aradi ügyvéd ellen.

(Vannay tanácsnok és Bedő dr. konfliktusa. — Erőszakos foglalás a csödtömegben.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 30.

Érdekes konfliktus és valószínűleg bűnügyi feljelentéssel végződő nézeteltérés keletkezett a városi adóhivatal vezetőjének, *Vannay Gyula* tanácsnok és *Bedő Árpád dr.* aradi ügyvédnek a *Schweiger és Békési* aradi női kalapüzlet csödtömeggondnokának egy városi adókövetelés biztosítása ügyében tanúsított magatartásuk miatt. A tanácsnok a város jogos érdekeinek védelmében *Bedő* doktorral szemben oly ellentétes álláspontot foglalt el, hogy a tömeggondnok határozott tiltakozása ellenére a csödtömegben levő cég üzletéről a hatósági pecsétet levétette, a város adókövetelésében lefoglalt ingóságokat az üzlet felnyitása után elvitette. A tömeggondnok nyilatkozata szerint bűnügyi feljelentést tesz a tanácsnok akaratát végrehajtó városi közeg ellen. Azonban a fokoza-tos felelősség elvénél fogva, ha a törvényszék azt látja, hogy itt csakugyan törvényellenes dolog történt, az utasítás kiadóját *Vannay tanácsnokot* fogja felelősségre vonni. A jogászörökben élénk vitára alkalmat adott konfliktusról a következőket írjuk:

Az Aradi Közlöny hírt adott arról, hogy a *Schweiger és Békési*-cég, amelynek a *Fischer* Eliz-palotában volt igen jó forgalma és előkelő aradi közönség részéről frekvenciált női kalap üzlete, fizetéképtelen lett. Ez annál feltűnőbb volt, mert a kereskedői világban úgy tudták, hogy a rövid ideig fennállott cégnek tagjai elég nagy összeggel nyitották meg üzletüket, amelyet hozzáértéssel és szorgalommal folytattak. Ugy látszik azonban, hogy az egymás után keletkező konkurrencia elvonta az üzlettől a jobb fajta vevő kört és azért a forgalma annyira apadt, hogy az utóbbi időben már semminemű kötelezettségnek sem tudtak megfelelni a tulajdonosok. A legutóbbi negyedév adóját sem fizették meg és ezért *Vannay Gyula* tanácsnok, a városi adóhivatal vezetője, 43 korona 50 fillér adókövetelés fejében foglalást rendelt el az üzletben. A végrehajtó két fotelt és néhány kárpitozott széket irt be a foglalási jegyzőkönyvbe.

Csakhamar tudomást szereztek erről a többi hitelezők is, akik perelték követeléseiket, úgy, hogy mielőtt még az adótartozás kiegyenlítésére az árverés terminusát kitűzték volna, a cég már csödbe is került. Tömeggondnokul az aradi királyi törvényszék *Bedő Árpád dr.* ügyvédet rendelte ki. Az ügyvéd kötelességének megfelelően *Najmányi Béla* bírósági végrehajtóval megjelent az üzletben, felvette a csödieltart, — abban a város által lefoglalt ingókat is a tömeghez számítva — és ennek elkészítése után lezárta az ajtókat, lepecsételte azokat és a kulcsokat magához vette.

Tegnapelőtt Aradváros adóügyi hivatala hivatalosan arról értesítette *Bedő dr.-t*, hogy a városnak 43 korona 50 fillér adókövetelése van a vagyonbukott cégen és ennek fejében már foglalást is eszközölt. Felszólította őt, hogy vagy fizesse ki a tömegből a város követelését, vagy pedig engedje meg, hogy a végrehajtási novella értelmében, az adóhivatal elvitethesse a lefoglalt ingóságokat és ezért felszólította, hogy adja át a végrehajtónak az üzlet kulcsait, hogy az elszállí-

tás eszközölhető legyen. A tömeggondnok a legmerevebb visszautasítás álláspontjára helyezkedett és mindent megtagadott. Kijelentette, hogy ő csak bírói utasításra cselekszik. Minthogy azonban a csödbiztostól neki arra felhatalmazása nincs, hogy bármilyen követelést is a csödtömeg letárgyalása előtt kifizesse, megtagadja a város követelésének a kiegyenlítését, ellenben ha az adóhivatal igényeinek érvényesítésére törekszik, jelentse azt be a törvény által előírt uton és módon, annak idejében a többi hitelezővel egyenlő elbánásban részesül. A kulcsok kiszolgáltatását szintén megtagadta, azt mondván, hogy az ingóságok elvitele a csödtömeg megrövidítését, illetve csonkítását jelentené, a csödbíróság ezért őt vonná felelősségre.

A városi adóhivatal vezetőjét nem elégitették ki a tömeggondnok feleletei, mert azon a jogi nézeten volt, hogy mint törvény által foglalásra és hatósági igények kielégítésére jogosult fórum, — aki még idejében megtette a törvényes intézkedéseket a maga érdekeinek a biztosítására, — a törvény erejével léphet fel a csödtömeggel szemben is, mert az adók behajtása közigazgatási végrehajtás révén történvén meg, semmiféle bírósági beavatkozást nem involválhat. *Vannay tanácsnok* ezért újból felszólította a tömeggondnokot a kulcsok kiszolgáltatására és tudára adta, hogy ha békés uton nem hajlandó azokat átadni, akkor karhatalmat fog igénybe venni és elvéteti azokat tőle, mert az adóhivatalnak joga van ahhoz, hogy az általa adókövetelés fejében lefoglalt ingókat oly uton és oly eszközök felhasználásával helyezze biztonságba, ahogy azt ő jónak látja és tudja.

— Tessék karhatalmat alkalmazni — felelt *Bedő* — és *Vannay tanácsnok* karhatalmat is alkalmazott.

Tegnap délután megjelent *Bedő Árpád dr.* ügyvédi irodájában egy városi végrehajtó, aki a bemutatkozás után elmondotta, hogy a városi adóhivatal részéről felhatalmazása van, hogy az ügyvédtől, mint *Schweiger és Békési* csödtömeg gondnokától a cég üzlethelyiségének kulcsát karhatalommal elvegye. Felszólítja az ügyvédet, hogy a kulcsokat szolgáltatassa ki.

— A kulcsok itt vannak a fiókomban mon-dotta *Bedő*, azokat nem adom át, de a végrehajtó ur megjelenését és előadását nem tekintem karhatalmi beavatkozásnak.

A végrehajtó ekkor az ajtóhoz lépett, kinyitotta és behívta a folyosón várakozó rendőrt.

— Most már azt hiszem, hogy a rendőr jelenléte karhatalmi beavatkozást jelent, mon-dotta a végrehajtó, aki újból felszólította *Bedő dr.-t*, a kulcsok kiszolgáltatására.

— Nem vagyok hajlandó a felszólításnak eleget tenni, válaszolt *Bedő*, tessék megszerezni erőszakkal a kulcsokat, de én azokat át nem adom. A végrehajtó nem vitatkozott tovább, köszönt és távozott a rendőrrel együtt.

Ma reggel jelentést tett eljárásának eredménytelenségéről *Vannay tanácsnoknak*, aki látva, hogy a tömeggondnokot nem tudja kapacitálni, utasítást adott egy adóhivatali tisztviselőnek és a végrehajtónak, hogy most már akár erőszakos beavatkozás után is hozzák el az üzletből a lefoglalt ingóságokat. Mielőtt ez megtörtént volna, a tisztviselő a végrehajtóval együtt elment *Bedő dr.-hoz* és tudomására adták neki, hogy az adóügyi tanácsnok utasításához mérten utoljára szólítják fel a kulcsok kiszolgáltatására, mert különben letörlik a pecsétet, felnyitattják az üzletajtót és elviszik a lefoglalt ingókat.

— Ahogy az uraknak tetszik! Ha jónak látják, törjék le a pecsétet, nyitassák fel az ajtót, vigyék el az ingóságokat, önökké a felelősség, én tudni fogom kötelességemet.

Ma délelőtti az adóügyi tisztviselő és a végrehajtó teljesítették hivatalfőnököktől kapott parancsot. Megjelentek az üzlet előtt, letörték a pe-

esetet, majd lakatost hívtak, felnyitatták az ajtót és a lefoglalt ingókat eltávolították az üzlethől. Ennek megtörténte után az ajtót a lakatossal újra bezáratták.

Mig a város emberei az üzletben voltak, megjelent Bedő dr. és tiltakozott a tárgyak elvitele ellen és kijelentette, hogy *ugy az ügyességnél, mint a csődbíróságnál feljelentést tesz a végrehajtó, ellen, aki azzal védekezett, hogy ő csak felsőbb helyről kapott utasítás szerint járt el és a tárgyakat be fogja szállítani az adóhivatalba.*

Vannay Gyula tanácsnok kijelentette az Aradi Közlöny munkatársa előtt, hogy *ő nemcsak jogával élt, amelyet a csődtörvény biztosít neki, hanem kötelességet, is teljesített* ami kor a város érdekeinek védelmében ehhez a végső eszközhöz nyúlt, miután minden törvényes mód és forma csődöt mondott a tömeggondnok ellenkezésével szemben.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

* **Küry Klára billianstüje.** *Kolozsvárról* jelentik: Küry Klára néhány napig a kolozsvári színházban vendégszerepelt és előadás után észrevette, hogy az egyik briliánsokkal kirakott pillangó brostüje elveszett. Azonnal bejelentette az esetet a rendőrségen, s bár azonnal a legerélyesebben nyomozni kezdtek az ügyben, buzgalmuk eddig még hiába való volt.

(—) **Az Aradi Zenede 80-ik évi tanfolyamát** az aradi új *kulturpalotában* nyitja meg. A beiratások az új helyiségben eszközöltek és pedig 1912. szeptember hó 12., 13., 14. napján, mindig d. u 3—5 óráig. Beíratási-díj 10 kor. Egész évi tandíj 60 korona egy-egy főangszter és a melléktanszak (elmélet, karének) után. Második hangszer után 80 korona. Tanszakok a következők: zongora, hegedű, gordonka, brácsa, gordon, hária, magánének, karének, cimbalom, fuvola, klarinett, oboa, fagott, trombita, szárnykürt, vadászkiürt, trombon, harsona, zeneelmélet, összhangzattan, zenealaktan, zene-történet. Tantestület: *Budits Máttyás, Framék Emanuel, Fülöp Frigyes, Kaletsky Vilma, Longhi Zseni, Máday Máttyás, Schleiszner Amália, Dr. Wagner Józsefné, Zoltai Máttyásné.* Arad, 1912. augusztus 28. *Intitoris Kalmán kir. tanácsos, nyug. polgármester, elnök. Krispin József igazgató.* 5535

* **A fekete macska.** (Az Uránia bemutatója.) Az Urániának mai nagy sikerű premierje fényesen beigazolta azt az érdeklődést, amelyet a közönség ehhez a szenzációs drámához fűzött. Ez a négy felvonásos 3000 méter hosszú film a berlini *Vitascope* legkiválóbb remeke. A darab főszerepeit Wanda Treumann és Viggo Larsen játsszák. A dráma megkapó erővel varázsolja elénk egy fiatal orvos tragédiáját, aki menyasszonyát elhagyva egy utcai nő hálójába kerül és nem tud megküzdeni ennek csodáival. Az orvos feleségül veszi a nőt, gyönyörű kastélyban laknak, ahol azonban nemsokára megjelenik a nő régi kedvese és megszarolja az asszonyt. Amidőn ez a terve meghiúsul a rendőrök előtt felfedi az asszony múltját. A férfi e borzasztó csapás sulya alatt öngyilkosságot akar követni és az utolsó percben menti meg anyja és menyasszonya. A drámai részletekben gazdag film még holnap is műsoron marad. Az igazgatóság ezen a szenzációs újdonságon kívül még a Nagyapó humoros filmet mutatja és vetítésre kerül még a Halászat Angliában című gyönyörű természetutáni felvétel.

* **Amerikai katonadráma az Apolló-színházban.** Ma mutatta be az Apolló-színház az új műsorát, amelynek keretében a szezon legnagyobb moziszlágerei kerültek vetítésre. A kétfelvonásos tarsadalmi dráma (Aki kétszer élt) hatalmas tetszést aratott, ugyszintén impozáns sikert ért el a három mellékképe is, amelyek mindegyike az amerikai filmgyárak műhelyeiből került ki. Ezek közül első helyen áll „A megszabadított kapitány” című katonadráma. Ennek stilszerűbb amerikai moziképet keveset láttunk. Amerikai lovaskatonák egész légiója vágat el a vásznonlapon szemünk előtt. Gyönyörű szál férfi, a kapitány megismerkedik a farmer csodaszép leányával s szerelmese is lesznek egymásba. A leány udvarlója bosszút forral s meglesi a hegyek között a kapitányt, mikor a táborába akar menni. A katonatisztet váratlanul éri a támadás s nem tud védekezni. Az

orvtámadó egy mély kutba dobja s lesik, amint a kapitány már-már elmerül a vízben. Ujabb lovasok vágatnak s megmentik a bajba jutott kapitányt, akinek a merénylője is elveszi a méltó jutalmát: a katonák elfogják s rabságba viszik. A bámulatosan csodaszép képet megtapsolta a premier nagyszámu közönsége. Duci bácsi újabb kalandján jól mulatott a publikum s nagy hatást ért el a műsoron kívüli szám is, amely Velence szépségeit mutatja be eredeti felvételekben. Szombaton és vasárnap maradnak még műsoron ezek a fenomenális slágerek.

Beteg a harcias ellenzék vezére.

— Magyar suffragettek a munkapárti beszámolókon. —

Távirati tudósítás.

Budapest, augusztus 30.

A politikai világ érdeklődése a tornyai kastély felé fordul, ahol betegen fekszik Justh Gyula, az ellenzék vezére. Szerdán este ágyának esett és környezete nagy aggodalommal vette körül, mert állapota rosszabbodott. Tegnap, késő éjszaka kapta a család az első megnyugtatóst *Herzog dr.* egyetemi magántanártól, aki az esti gyorsvonattal Aradra érkezett és onnan automobilon sietett Tornyára. A tanár éjjel konzultálta a beteget és megállapította, hogy Justh Gyula *vértelenséget kapott*, ebből szédülése támadt és nagy mértékben elgyöngült.

Aggodalomra az orvos véleménye szerint nincs ok, de Justh Gyulának egyelőre ágyban kell maradnia és még *hosszu ideig nem vehet aktív részt a politikában.* Justh János a beteg ellenzéki vezér fia, a következőket mondta:

— Atyám komoly beteg, de aggodalomra nincs ok. Tegnap éjjel megvizsgálta dr. *Herzog Ferenc* budapesti magántanár. Tanácsára atyám *legelőbb egy hétig ágyban marad* még és aztán hosszszu ideig kimélnie kell magát. A tanár még az éjjel automobilon visszament Aradra és onnan Budapestre utazott. Jelenleg dr. *Auszterveil Ferenc* battonyai orvos kezeli a beteget.

Az ellenzéki akcióknak bénító és alig pótolható vesztesége, hogy Justh Gyula, még sokáig akcióképtelen marad.

Az egyesült ellenzék szeptember 3-án tartandó első értekezletén, amelyen Justh Gyula aligha vehet részt, egy beszéd és egy írás kerül szoba. A beszéd: a Batthyány Tivadar grófé, amelyből Lukács és Tisza távozásának követelése kimaradt. Az írás: a Mezőssy Béláé, amely egyoldalon csak a Lukács László fejét követeli, holott a megállapodás két távozást reklamál: a Lukácsét és Tiszáét.

Valószínű azonban, hogy erősebb harc nem lesz s kielégítő megoldást nyer a választással, amelyet egy Batthyány, mint Mezőssy és Zboray Miklós felszólalására adni fognak. Hire jár, hogy a nevezetes gyűlésen Zboray igen erőlyesen követeli azok távozását, akik szembe fordultak az egyesült ellenzék taktikájával, vagy nincs meg bennük az elszántság a küzdelem folytatására.

A munkapárt, amint megírtuk, a beszámolók egész sorát zudítja az országra szeptember havában. Arról értesülünk, hogy *e beszámolókra levonulnak a feministák küldöttei is*, akik, ígéretét kapván Lukács miniszterelnöktől a nők választójogának kezdeményezéséről, most már a munkapárti beszámolók helyét keresik majd fel s ígéretet követelnek a nők választójogának érvényesítése mellett. Különösen megszállják majd a kör-möcbányai kerületet, amelynek *Werner Gyula* a képviselője s akitől épen a nők választójogának kérdésében nevezetes és autentikus nyilatkozatot várnak. Werner szeptember 15-én tartja a beszámolóját.

Politikai körökben arról beszélnek, hogy *Berchtold* gróf külügyminiszter legutóbbi itt időzésekor a magyar válság békés elintézése érdekében buzgólkodott s a külügyi helyzetre való hivatkozással terítette azokat, akik a Károlyi Alajos gróf estélyén a külügyminiszterrel együtt részt vettek. Sőt azt is mondják, hogy az estély után következő napon nem ugyan Berchtold gróf megbízásából, de szavainak hatása alatt egy magyar mánás elutazott Töketeresre, Andrássy Gyula grófhhoz. Az illető erős ellenzéki érzelmű mánás, aki maga is részt vett a főrendi ellenzék szervezésében. Ez a mánás, mint ismeretes, *Károlyi Mihály* gróf.

Fábry Sándor dr. üdvözlése

— Tisztelgő küldöttségek. —

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 30.

Abból az alkalomból, hogy *Fábry Sándor dr.-t*, az Acsev. vezérigazgatóját a király közigazdasági téren kifejtett tevékenysége és elért érdemei elismerésül a Lipót-renddel tüntette ki, a gratulációk, üdvözlő táviratok özöne éri Fábryt a főváros, Békésmegye, Csanádmegye, Aradmegye, sőt az egész ország minden részéből, míg ma küldöttségek tisztelgésével adtak testületek, egyesületek kifejezést a kitüntetés nyomán kelt általános örömeik.

Az első testület az Acsev. tisztviselői kara volt, melyben egy a központ, mint a vonal tisztviselői vettek részt, akiket *Szathmáry János* igazgató vezetett a vezérigazgató elé. Az Acsev. nagyszobában egybegyűlt tisztviselők a két főtisztviselő által meghívott vezérigazgatót lelkes éljenzéssel fogadták, melynek lecsillapultával *Szathmáry János* igazgató tolmácsolta a tisztviselői kar jókívánságait, vezérigazgatója iránti szeretetét, ragaszkodását.

Fábry Sándor dr. vezérigazgató meleg szavakkal válaszolt az üdvözlő beszédre s közvetlen bensőséggel tárta fel a tisztviselői kar iránti szeretetét. Lelkes éljenzés kísérte az elhangzott szavakat s a tisztikar jóleső érzéssel köszönt el vezérigazgatójától.

Rövid idővel ezután *Nesnera Aladár, Leopold Zsigmond és Pálmai Lajos dr.*, mint az aradi nemzeti munkapárt küldöttsége tisztelgett és tolmácsolta a párt üdvözlését. Déli tizenkét órakor a Maros Evezős Egyesület közül száztagu küldöttsége kereste fel Fábry Sándor drt, mint a Maros Evezős Egyesület elnökét. *Dálnoki-Nagy Lajos dr.* alispán alelnök üdvözölte az egyesület nevében Fábry drt, ki a sport iránti szeretetével teljességgel kifogyhatatlan gyámoltója az aradi sportnak. Fábry meghatottan köszöntö meg egyesülete ragaszkodásának ez újabb megnyilatkozását, kiemelve, hogy közéleti tevékenysége mellett mindig a legnagyobb szeretettel fog a jövőben is a sporttal és az egyesület ügyeivel foglalkozni.

TANÜGY.

(—) **Iparos-tanoncok beírása.** A fiu-iparos tanoncok beírása szeptember hó 4-én délután 5 órakor kezdődik és szeptember hó 15-ig tart. A tanítás szeptember hó 16-án kezdődik. A beírások mindenkor a Kazinczy-utcai fiuiskola földszinti termében: hétfőn, kedden, szerdán és pénteken délután 5—7-ig, vasárnapon délelőtt 9—11-ig tartanak meg. Felkérem a mester urakat, hogy tanoncaikat azokon a napokon küldjék beírni, amely napokon azokat az iskolába jártni óhajtják. A hétfő-szerdán járó tanoncok hétfői és szerdai napokon, a kedd-pénteken járók keddi és pénteki napokon vétenek fel. Vasárnap mindkét csoportba tartozók iratnak be. A leány-iparos tanoncok beírása szeptember hó 5-én délután 2 órakor kezdődik és szeptember 16-ig tart. A tanítás szeptember 16-án kezdődik a Ferenc-téri polgári iskolában. A leány-tanoncok beírása a Ferenc-téri polgári fiuiskola földszinti termében: hétfőn, kedden, csütörtökön és pénteken, mindenkor délután 2—4-ig tartatik meg. Felkérem a mestereket, hogy tanoncaikat azokon a napokon küldjék beírni, amely napokon azokat jártni óhajtják. A hétfő-pénteken járók hétfői és pénteki, a kedd-csütörtökön járók keddi és csütörtöki napokon iratnak be. A beírásához egy a fiu, mint a leánytanoncok kötelesek elhozni az előző évi tanonciskolai bizonyítványukat és 4 korona 20 fillér tanszerdíjat. Kik tanonciskolába nem jártak, kötelesek utolsó évi bizonyítványukat, vagy értesítőjüket elhozni. Bizonyítvány, vagy tanszerdíj nélkül tanoncok nem iratnak be. A szeptember hó 16-ig be nem irt tanoncok, úgy a fiuk, mint a leányok mesterei 40 koronáig terjedhető bírsággal büntetnek, valamint a későn járó és igazolatlanul gyakran mulasztó tanoncok mesterei is. Arad, 1912. augusztus 25. *Reinhart Gyula*, az ip. tan. iskola biz. elnöke.

(—) Magániskolai beiratás. *Lángné Keszler Izabella*-féle nyilv. 4 elemi osztályú leány és fiú magániskolában beiratások szeptember 2., 3. és 4-én tartatnak. Zrínyi utca 6. sz. Magyar ház.

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ Mit tudnak a parlamenti tudósítók Kovács Gyuláról? *Budapestről* jelentik: Kovács Gyula képviselő ismert ügyében *Szlavek Ferenc* vizsgálóbíró ma kezdte meg a védelem által bejelentett tanúk kihallgatását. Elsőnek a vizsgálóbíró kihallgatta *Meisels Vilmos dr.-t*, a Karité főorvosát, aki az vallotta, hogy Kovács Gyulával a tett elkövetése napján a reggeli órákban a Hungária-szálló folyosóján találkozott. A tanúnak föltűnt Kovács Gyula rendkívüli izgatottsága. Meg is szólította a képviselőt, a ki azonban idegesen elhárította magát a társalgást. *Meisels dr.* e miatt megbánva érezte magát, de néhány perc múlva Kovács Gyula odajött hozzá és bocsánatot kért illetlen magaviseletéért. Ezután kihallgatta a vizsgálóbíró *Somogyi Gyulát*, a Független Magyarország és *Kopár Ferencet*, a Budapest belső munkatársait. A két újságíró arról tett vallomást, hogy a merénylet idejében rendkívüli izgatottság volt a parlamentben és az események miatt nemcsak a képviselők, hanem még a lap tudósítók, — a kormányparti lap tudósítók sem véve ki — „valóságos extázisban” voltak. A mai napra beidézte a vizsgálóbíró még *Békási Jenőt* is, aki azonban nem lévén Budapesten, nem jelenhetett meg.

§ A halott bűntársai. *Budapestről* jelentik: *Adler D. Adolf*-ról, a kit, mint jelentettük, a minap az Erzsébet-körut 22. számú lakásán a kádban találtak meg holtan, most kiderült, hogy igen bonyodalmas váltómanipulációkat követett el. *Adler*nek valamikor virágzó posztónagykereskedése volt, de miután az üzlet megbukott, pénzügynök lett s az akkor egyre-másra alakuló szövetkezetek egész tömegével dolgozva, rengeteg pénzt keresett. Megszorult játékosoknak adott kölcsönöket nagy kamatra, ő maga is játszani kezdett, s egyszerre, amikor a szövetkezetek válságba jutottak, azon vette észre magát, hogy a tönk szélére jutott. Váltómanipulációjával legutóbb *Nemény Fülöp* vendéglőst károsította meg mintegy tizenhatezer korona erejéig. A házkutatás alkalmával ötszáz váltót találtak a lakásán, amelyeknek összege három milliónál többre rug. Ezek a szerencsétlen spekulációk kergették a halálba. A nyomozás azonban ezzel nem szűnt meg, mert a változsonglorkedés mögött nagyon sok bűntársat is sejtene. A főkapitányságon az ügyészség rendelkezése folytatólag a kihallgatásokat,

§ Kalandos élet, mely fegyházba vezet. *Nyítrádól* táviratozzák: *Fischof József* szenici illetőségű, bécsi születésű aranyműves állott ma a törvényszék előtt, mely különböző bűnök miatt harmadfél évi fegyházra ítélte. *Fischof*, aki alig huszonhat esztendő, változatos, kalandos életet élt át. Már gyermekkorában megszökött Bécsből, szüleitől Prágába, anyja azonban érte ment és visszahozta. Azóta volt *Montekarlóban* 1907-ben, *Buenos-Ajresben* 1908-ban, majd visszajött Bécsbe ahol katonai korában kisebb összeget sikkasztott és e miatt egy hónapig börtönben ült. Két év múlva ismét Amerikába ment, ez alkalommal az *Abel Brothers and Co* cég átadott neki több ezer dollár értékű briliánsokat keretbefoglalás végett. *Fischof* a briliánsokat elzalogosította és megszökött. *Bostonon* és *Liverpoolon* át *Nizzába* utazott, ahol pénzét elkártyázta. Ujra Bécsbe ment, fölkereste anyját, aki pár száz koronát adott neki. Ezzel megint *Nizzába* ment szerencsét próbálni, de megint vesztett. Ott levő konzulunk *Fiuméig* megvette neki a hajójegyet. *Fiuméből* *Budapestre* ment, ahonnan kényszerutlevéllel *Marheggybe* szállították. Innen gyalog ment. Itt a rendőrség letartóztatta és mint szenici illetőségűt kiadták a nyítrai törvényszéknek. *Fischof* megnyugodott az ítéletben és most néhány esztendői pihenés következik életében.

§ Gyilkosság asszonyi perpatvarból. *Budapestről* jelentik: A *Kőbányai-ut* 59. számú ház is azok közé a bérkaszárnnyak közé tartozik, amelyekben tulzsufolt munkáslakások vannak fölös számban. A régi ház első emeletén, sötét folyosóról nyíló kis szobában lakott ifj. *Molnár István* ácssegéd *Jakab Margit* mosónővel és *Zöld Pál* napszámos, barátnőjével, *Borsos Máriával*. A két asszony között napirenden volt a perlekedés és mindig a férfiaknak kellett a rendet helyreállítani az együtt lakó asszonyok között. Ez év június 2-án ismét szóváltás támadt a két asszony között. *Jakab Margit* sértő szóval illette *Borsos Máriát*, aztán kiszaladt a folyosóra. *Borsos Mária* erre nagy dühösen fölkapta a szobában levő fejstét és egy csészében lévő lugkőoldatot, utána rohant *Jakab Margitnak* és az oldatot feléje öntötte. A maró folyadék csak a nő ruháját érte. *Jakab Margit* azonban nagyot sikított, mire védelmére a szobából kirohant ifj. *Molnár István*, a ki látva a történeteket, a helyett, hogy az asszonyokat kibékítette volna, felkapott egy ott heverő konyhakést, azzal berohant a szobába és az ágyban fekvő *Zöld Pál* mellébe szurta. A szerencsétlen napszámos nyomban meghalt. A budapesti törvényszéknek *Nedeczky bíró* elnöklésével működő tanácsa ma tárgyalta a haláltokozó súlyos testisértéssel vádolt ifj. *Molnár István* bűnügyét. A bíróság *Szilassy ügyész* vádbeszéde után két és fél évi börtönre ítélte a vádlottat, aki az ítélet ellen felebbezett, de felebbezett az ügyész is.

Az első ütközet Mezőhegyes határában. (Újabb csapatok a királygyakorlatokon.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 30.

Egy hét választ el már csak a záróhadgyakorlatok kezdetétől. Mezőhegyes a jövődöbeli főhadiszállás már átalakulóban van: teljesen hadiállapotban levő katonaváros. Az állomáson diszszátor vár az érkező fenséges tábornokokra, az utcákon diadalkapuk épülnek és a kijelölt szállásokon munkások, iparosemberek sűrűnek és szállítják a vadonatúj butorokat a főherceg és tábornokok lakásaira.

Ma megérkezett Mezőhegyesre már a katonai udvari elszállásoló bizottság, amely *Kaltenborn* Ferdinánd ezredesnek, a vezérkar igazgatói irodafőnökének rendelkezésére állva a mai naptól kezdve intézi a mezőhegyesi főhadiszálláson a királygyakorlatok vezérkarának és vendégeinek elszállásolását. Az elszállásoló bizottság rendelkezik arról is, hogy kik kapnak engedélyt a gyakorlatok megtekintésére. — A külföldi attasék elszállásolásáról *Krajcsórics* János császári és királyi 37-ik gyalogezredbeli kapitány gondoskodik, ki a Makón elszállásolandó külföldi katonai attasék mellett teljesít szolgálatot a hadgyakorlatok befejezéséig.

Mialatt a főhadiszálláson az előkészületek folynak, addig a főhadiszállás környékén már megkezdődött az első csatározás. Tegnap volt Mezőhegyes közvetlen szomszédságában az első nagyobb szabású ütközet, amelyben két lovasdandár mérte össze az erejét.

Amint az *Aradi Közlöny* megírta, tegnapelőtt délben vonult be *Battonyára* a nagyszebeni 12. lovasdandár — két ezred huszárság, egy üteg tüzéség és megfelelő számú segédesapat. A déli sereghez tartozó lovasdandár parancsnoka még szerdán délután kiküldötte lovasjárőreit és előőrseit Mezőhegyes és Tótkomlós irányába. A huszár előőrsek estére *Sámson* és *Tótkomlós* irányából ellenséget jeleztek, amelyek számát és helyzetét nagyjából ki is kémlték.

Csütörtökön hajnalra a dandárparancsnok indulást rendelt el és az egész brigád, élelmezési és segédesapatait erős háttérrel hagyva hátra a község határában, kivonult *Battonyáról*. A csapatok az előőrsektől nyert hírek alapján egyenesen Tótkom-

lós irányában vonultak el teljes harcias felszereléssel ütközetre készen.

Tótkomlós községet ezalatt az est és éjszaka folyamán megszállta a próbaháború északi seregéhez tartozó lovasdandár, amelynek csapatai a kassai honvéddandárparancsnok vezénylete alatt a debreceni hetes Vilmos-huszár ezredből, a kassai ötödik honvéddandár ezredből és a kassai hatos tüzérek két ütegeből alakultak. A kassai dandár parancsnoka idejekorán tudomást szerzett a *Battonyán* táborozó ellenséges csapatok szándékáról és a két tüzerüteget a tótkomlói temetőktől kiinduló domboknál sikeres fedezékkel helyezve el biztosította a községet, míg kellő számú huszárság a száraz ér mentén helyezkedett el.

Kora reggel mindkét fél járőrei jelezték az ellenséges csapatok közeledését és helyzetét. A nagyszebeni dandárparancsnok erre az előre megállapított formációban indította tovább a huszárszázadokat, amelyek egy része első sorban is a tüzéség számára igyekezett működésre alkalmas terepet biztosítani. A szebeni tüzérek azonban nem tudtak elég eredménnyel beleszólni az ütközet sorsába, mert a kassai dandár nagyszámú és előnyösebb helyzetben levő tüzésége heves ágyutüzzel több pozíciójuk feladására kényszerítette őket. A kassai tüzérek domináló felvonulása máris eldöntötte az összecsapás sorsát, de ezenkívül a szebeni dandár másik akciója nem járt sikerrel, amennyiben a Tótkomlós ellen intézett lovassági támadást a fedezékükből kellő időben közbelépő Vilmos-huszárok megakasztották.

A kitűzött feladat: Tótkomlós elfoglalása tehát nem sikerült és a visszavert nagyszebeni dandár teljes rendben bár, de elvonult *Pitvaros* és *Alberti* irányában, ahol az ütközet után megpihentek a huszárok. A főhadiszállás környékén most már egymást érik majd a csatározások és a bevezető lovas küzdelmek, ágyuharcok után a gyalogság is felvonul és a Mannlicherék, gépfegyverek ropogása is beleszól az egyre nagyobb arányokat öltő próbaháborúba.

A királygyakorlaton résztvevő hadtesteket — a hetediket és a tizenkettediket — különben egyre újabb csapatokkal egészítik ki. A tótkomlói csatározásokban is a kassai hatodik hadtesthez tartozó huszárok, tüzérek vettek részt. Igen érdekes a honvéd tartalékos hadosztály hivatalosan a 20-ik honvédgyaloghadosztály szerepe. Négy honvédezredből áll ez a hadosztály és a négy ezredben a budapesti, a debreceni, nagyvárad, verseci, lugosi, szegedi, szabadkai, pécsi, miskolci és nagykanizsai honvédgyalogezredek egy-két zászlóaljjal vannak képviselve. Összesen 15 zászlóalj áll fegyverben. A debreceni és budapesti zászlóaljakból alakult az első, a nagyvárad és verseciből a második, a szegedi és szabadkai zászlóaljakból a harmadik, a pécsi, miskolci és nagykanizsai zászlóaljakból a negyedik tartalékezered. A négy tartalékezered Beélben egyesült és Bokszegezen keresztül vonult át *Aradmegyén* a főhadiszállás irányában.

A 12-ik hadtest törzse még Széphelyen van, ahonnan azt jelentik, hogy holnap érkezik oda a távirdaezered egy különítménye. A csapatoknak mindenütt már saját postájuk és táviradjuk van, úgy, hogy nem szorulnak az állami posta hivatalaira. A távirda főállomása *Temesvárott*, a Józsefváros határában van fölállítva. A tizenkettedik hadtest csapatai holnap Széphelyről észak felé vonulnak, különösen *Temesvár-Ferencváros* felé. A hadtest vezérkara szeptember harmadikáig Széphelyen marad. A katonaság saját maga élelmezi magát, tábori konyhakkal van felszerelve s előre vásárolt marhaállomány áll rendelkezésére.

HIREK.

— A király Ischlben. Ischlből jelentik: A király ma kora reggel félóraig sétált a kastély parkjában. *Mária Valéria* királyi hercegnő gyermekeivel és főudvarmesterével ma visszautazik Wallseebe. A királyi hercegnő szeptember 1-én *Hedvig* királyi hercegnővel visszajön Ischlbe és szeptember 3-án a királyi család valamennyi tagja el fogja hagyni a várost.

Bécsből jelentik: A király az eddigi diszpozíciók szerint szeptember nyolcadikán tér vissza Ischlből és Schönbrunnban fog lakni.

— Az első főhercegi realiskolai tanuló, Budapestről jelentik: József főherceg beíratta László nevű fiát a második kerületi főrealiskola első osztályába és az ifjú főherceg, mint rendes nyilvános tanuló végzi ott tanulmányait. László főherceg az első a királyi házból, aki mint rendes tanuló vesz részt az előadásokon és ő a legelső főhercegi realista, mert a többi gyermekei az uralkodó családnak idáig kivétel nélkül valamennyien gimnáziumot végeztek.

— György herceg megőrült. Belgrádból jelentik: Párisból érkezett magánjelentés szerint György herceg állapota igen kedvezőtlen. György hercegnek tudvalevően még trónörökös korában többször dühöngő rohamra támadt és ilyenkor környezetével rendkívül durván bánt. Ismeretes, hogy a herceg egy alkalommal egyik alárendelt emberét oly súlyosan bántalmazta, hogy sérüléséből meghalt. Ez az incidens is hozzájárult akkoriban ahhoz, hogy a herceg a trónöröklés jogáról lemondjon. Ugy látszik, hogy a párisi tartózkodás sem javította meg György herceg lelkiállapotát s ennek egyik bizonyossága az is, hogy a melléje rendelt katonatiszt tizenhárom nappal ezelőtt valósággal kénytelen volt elmenekülni a herceg mellől. A katonatiszt Svájcba ment s onnan táviratot küldött Belgrádba, azzal a kéréssel, hogy azonnal hívják vissza, mert a herceg mellett elviselhetetlen a helyzete. A herceg állapota egyáltalán nem normális és Péter király most orvost küldött Párisba, hogy fiát alaposan megvizsgálja. György hercegnek épen néhány nap múlva kellett volna visszatérnie Belgrádba.

— A tűzészeti reform. Bécsből jelentik: A közös miniszteri értekezletnek legfontosabb kérdése a tűzészeti reformja lesz. Ezt megelőzőleg azonban szintén bécsi híradás szerint Lukács és Teleszky tárgyalásokat folytatnak Auffenbergel az új ügyük dolgában.

— Ribiczey Ferenc. Az aradi törvényszéken és az aradi igazságügyi körökben tegnapelőtt híre terjedt annak, hogy Ribiczey Ferenc, volt aradi törvényszéki bíró, aki jelenleg a csikszeredai törvényszék elnöke, hosszas szenvedés után meghalt. A halálhírt aradi lapok is megírták, holott most kiderül, hogy Ribiczey Ferenc nem halt meg, hanem súlyos betegségén átesve már túl van a krízisen. Jánossy Győző az aradi jószágigazgatóság igazgatóhelyettese, aki Ribiczeynek régi jó barátja, kapott első sorban hírt arról, hogy a csikszeredai törvényszék elnöke életben van. Az *Aradi Közlöny* munkatársa beszélt Föthly Zoltán ösztöntannai jegyzővel, Ribiczey sógorával, aki a következőket mondotta:

— Sógorom két hete fekszik súlyos betegen Csikszeredán. Tüdő, mellhártya és vesegyulladás van és állapota tegnapig csakugyan rendkívül súlyos volt. Nővérem, Ribiczey felesége naponta irt nekem és idáig mindig azt jelezte, hogy szegény férje állapota reménytelen. Tegnap érkezett levelében végre arról adott hírt, hogy változott az állapota és ma táviratban is, levelben is értesítettek, hogy sógorom az orvosok véleménye szerint túl van a veszélyen, aggodalomra nincsen ok. Azt hiszem a krízis bekövetkezéséről szóló hírek jutottak Aradra olyan formában, mintha Ribiczey Ferenc meghalt volna. Ez szerencsére nem igaz.

— A német császár meggyógyult. Berlinből jelentik: A császárné a leányával, *Viktória Lujza* hercegnővel, ma Wilhelmszhöheből Potsdamba utazott vissza. Tegnap délután a császár családjával kirándulást tett nyitott automobilon, a mi legjobb bizonyossága annak, hogy Vilmos császár egészsége teljesen helyreállott.

— Frigyes dán király kávéházi széke. A diplomácia történetében példa nélkül álló érdekes esetről ad hírt egy berlini távirat. Egy hamburgi kávéházi szék miatt diplomáciai bonyodalom támadt Dánia és Németország között. Az igaz, hogy nem közönséges székéről van szó, hanem olyanról, amelyen egy uralkodó pihent meg. A hamburgi Opera-kávéház tulajdonosa egyik kávéházi szék támlányára ezüst cimert veretett fel, amelyen a következő felirat áll: „E széken ülve fogyasztotta el az utolsó frissítőjét az elhunyt VIII. Frigyes dán király.” A hamburgi dán főkonzulnak tudomására jutott a dolog. Menten felszólította a kávéházat, hogy távolítsa el azt a felirást. A főkonzul intervenciója eredménytelen maradt. A hamburgi hatóságok is hasztalan igyekeztek puhítani a makacs kávéházat. Miután minden kísérlet meddő maradt, Dánia a német kormányhoz fordult a szék ügyben. Felcsigázott érdeklődés várja most a furcsa diplomáciai bonyodalom végét.

— Román püspökök az új görög katolikus püspökség ellen. Balázsfalváról jelentik: Mihályi Tivadar metropolita érsek elnöksége alatt a román püspökök és érsekek tanácskozással gyűltek össze az új görög katolikus püspökség ügyében. Elhatározták, hogy a kormányhoz és a pápai nunciushoz új memorandumot fognak terjeszteni, amelyben figyelmeztetik őket újból a román nép kebelében uralkodó izgatottságra és kijelentik, hogyha az elkeseredés külsőleg is kifejezésre jut, ezért ők a felelősséget magukról teljesen a kormányra fogják hárítani. Azt a hírt, hogy a bécsi eucharisztikus kongresszuson ebben az ügyben tüntetést szándékoznak rendezni, a leghatározottabban megcáfolták.

— Betörés a badeni nagyherceg palotájában. Berlinből jelentik: A Vossische Zeitungnak azt táviratozzák Karlsruhe-ból, hogy a badeni nagyherceg palotájába betörést kíséreltek meg és a nagyhercegné koronaékszereit akarták elrabolni. A tettest egy udvari tisztviselő személyében le tartóztatták. A bíróság elrendelte elmeállapotának megfigyelését és azért az örültek házába szállíttatta.

— Agyonvert gyilkos plébános. Lisszabonból jelentik: Egy temetés alkalmával *Aldeja* községben nézeteltérés támadt a plébános és a község előljárósága között. A lakosság az előljáróság pártját fogta és midőn a pap megtámadása által kerekedett verekezésben a plébános egy öreg embert megvert, a nép a pap karingét széttepte, őt magát pedig a hatóság letartóztatta. Megengedték később neki, hogy lakására mehessen és másik karinget ölthessen fel. A plébános Browning-revolvert vett magához, visszament a templomhoz és ott agyonlőtte a község bíráját. A nép rárohant a papra és botokkal agyonverte, holttestét megcsonkította. A községben forradalmi hangulat van és azzal fenyegetőzik a lakosság, hogy ha a plébánost a templom udvarán temetik el, akkor a templomot a földig lerombolják.

— Halálos autókatasztrófa. Innsbruckból jelentik: Ma délelőtt a Cillerbergen halállal végző automobil szerencsétlenség történt. Ettel nevű gyáros Garnisból (Bajorország) gépkocsiján vendégeit, három angolországi hölgyet és két urat Karlsruhebe vitte. Utközben azonban fékromlás következtében a kocsit a lejtőn a mélységbe zuhanth. Az egyik hölgy nyomban meghalt, a másik haldoklik, a többi utas és a sofőr jelentéktelenebbül sérült meg.

— Hohenberg Zsófia és a Habsburg főhercegnők. Az a faktum, hogy a trónörökös felesége Hohenberg Zsófia hercegnő nem a legjobb egyetértésben él a habsburgi főhercegnőkkel, nagyon is ismeretes. Közöttük mindig feszült volt a viszony. Most azonban Admontból oly híradás érkezik, amely sejteti, hogy ez a tulságos feszültség engedett és helyet engedett valami barátságfélének. A trónörökös felesége ugyanis tegnap Admontból Werfenbe érkezett. A pályaudvaron *Mária Terézia* és *Mária Annunciata* főhercegnők fogadták. Mindhárman automobilba ültek és Mária Terézia főhercegnő birtokára utaztak, ahol a trónörökös felesége néhány napig szándékozik maradni.

— Számvivő altisztek a hadseregben. Bécsből jelentik: A hadügyminisztériumban az altiszti kérdés megoldása keretében a számvivő altisztek képzését rendszeresíteni szándékoznak. Tervbe vették, hogy 1913. február havától kezdve hadtestenként külön iskolát szerveznek e célra, amely iskolába felvehetők először a hosszabbidőn át szolgálatot teljesített altisztek, akik azonban a hatodik szolgálati évüket még túl nem haladták, másodsor altisztek, őrzetők, közvitéztek, akik mint számvivő altisztek szándékoznak tovább szolgálni, harmadsor olyan katonák, akik önként léptek be a hadseregbe azzal a szándékkal, hogy számvivő altisztekké képeztesse ki magukat. Ez utóbbi két kategóriába tartozóknak köteleven kell aláírniuk, hogy a rendes aktív szolgálati kötelezettségükön túl még két esztendőig szolgálnak. A számvivő altiszteknek általában ugyanazokat az előnyöket biztosítják, mint a csapatoknál szolgáló altiszteknek. Elrendelte továbbá a hadügyminisztérium a póttartalékosoknak kiegészítő számvivői szolgálatra való kiképzését. Ezeket a legénységnek azon részéből szervezik, akik elég alkalmasnak látszanak az adminisztratív szolgálat ellátására. Az önként jelentkezők előnyben részesülnek. Ezek a póttartalékosok két heti katonai kiképzés után három hétre a hadosztályonként szervezendő tanfolyamba kerülnek, amelynek elvégzése után a század irodában a számvivő altisztek felügyelete alatt a gyakorlati szolgálatban nyernek oktatást. Az ilyen póttartalékosok a nagygyakorlatok egész ideje alatt gazdasági, adminisztratív szolgálatot végeznek.

— Gyilkos énekesnő. Nizzából jelentik: Madelaine Prondona énekesnő tegnap revolverrel megölte Ikavec Nikola orosz építész, akinek hat évig volt a szeretője. Az énekesnőt féltékenység ragadta végzetes tetteire, mert Ikavec néhány hónappal ezelőtt megnősült. Mikor a gyilkosságot elkövette, önként jelentkezett a bíróságnál.

— Taft merénylete. Newyorkból jelentik: Tegnap az északamerikai Ohio állam Kolumbusz városában egy nő merényletet akart elkövetni Taft köztársasági elnök ellen. Mikor az elnök egy szálló halljába lépett, egy elegáns nő, késsel a kezében rávetette magát. A rendőröknek az utolsó pillanatban sikerült tettet megakadályozni. Taft sértetlen maradt. — Ma azt jelentik Newyorkból, hogy a merénylet nő örült. A neve Beer Karolin. Kihallgatása alkalmával beismerte, hogy az elnököt meg akarta gyilkolni. Az örült nőnek az a rögeszméje, hogy ő az Egyesült Államok elnökének a felesége.

— A béres boszuja. Az aradmegyei Irtásfalu községben egy jó módú földes gazdát, eddig még ismeretlen tettesek agyonlőtték abban a pillanatban, amikor szobájában ült és vacsorázott. Kornya János tegnap, egész délután kint volt a pusztáján és a cséplésnél ügyelt föl. — Még előző nap délután összeveszett egyik béresével, aki az ebédutáni pihenő alkalmával egy teljes órával tovább aludt. Kornya nyomban kiadta bérét a legénynek és elkergette. Este hét órakor hazatért, leült az asztalához, hogy vacsoráljon, amikor a nyitott ablakon keresztül lövés süvített be. A golyó a gazdát mellén találta. Kornya holtan fordult le a székről. Az esetről jelentést tettek az aradi ügyészségnek. Valószínűnek tartják, hogy a tettes az elkergetett béres volt.

— **Utazás az expresszvonat tengelyén.** *Párisból* jelentik: Amikor az Orient Express az itteni keleti pályaudvarra megérkezett, az egyik kocsi alól egy füstös poros képű fiatal ember bujt elő. A rendőrök nyomban letartóztatták és bevallotta, hogy Jackler József 20 éves román származású, Bukarestben szállott fel a vonatra és Manchesterben lakó nagybátyját akarta meglátogatni. Mivel pénze nem volt, kénytelen volt ezt az utat választani. Jackler 36 óra hosszat lógott a kocsi alatt.

— **Ötvös munkák ezüstből, platina foglalatú briliáns, gyémántszerekek, világhírű gyártmányú órák** *Igaz Sándor* elsőrangú ékszerész Arad, Andrássy-tér, Minorita-palota. Telefon 321.

— **Megőrült a rendőrségen.** Nagyváradról jelentik: A rendőrség kihágási osztályára volt mára idézve Bostyán Péter román földesgazda. Amikor Bostyán a hivatalos helyiségben megjelent hirtelen kitört rajta az őrülttség, neki rontott Sattler Mór tiszti orvosnak és ezt úgy mellbe vágta, hogy hátrátántorodott. Az őrült ezután Molnár János fogalmazót támadta meg, megragadta mellénél és görcsösen a nyakába kapaszkodott és fojtogatni kezdte. A fogalmazó segélykiáltására a folyosóról berohantak a rendőrök, lefogták és megkötözték, elszállították Bostyánt a teremből.

— **Szülők figyelmét felhívjuk,** hogy a tanterületek által előírt iskolakönyvek használt állapotban beköelve, a legújabb kiadásokban, *féláron* Aradon Weisz Leó könyvkereskedésében (Minorita-palota) szerezhetők be. 5601

— **Vendéglátás az épülő házban.** Az aradi rendőrség ma letartóztatta *Ponta Adolf* foglalkozás nélküli péksegédet és annak barátnéját, *Turcsin Danicát*. Ezek tegnap este egy *Csul Mihály* nevű Aradra jött napszámossal találkoztak egy kisebb kávéházban és amikor megtudták, hogy nincs éjjeli szállása, felajánlották neki a maguk hajlékát. Azonban nem ide, hanem egy épülőfélben levő házba csalták az ittas embert, akit teljesen meztelenre vetkőztettek, minden pénzét elszedték és magára hagyták. Reggel a munkába jövő kőművesek találták meg a kifosztott embert, akit egy rendőrhöz utasítottak és így került a panasza *Szepekhovszky* Teofil ügyeletes rendőrtiszthez, akinek utasítására a detektívek kinyomozták a lelketlen tetteseket. Mind a kettő volt már büntetve.

— **Női kereskedelmi tanfolyam igazgatósága** által előírt tankönyvek Weisz Leó cégnél kaphatók. 5601

— **Fölrobbant gyár.** *Milánóból* jelentik: A Brescia mellett lévő robbanóanyag gyárban tegnap robbanás történt, amely a gyárat elpusztította és sok embert, közöttük a gyár igazgatóját is, megölt. Sok munkás megsebesült.

— **Tankönyvek, valamint az előírt író és rajzszerkek** legjutányosabban szerezhetők be *Pichler Sándor* könyv- papír és írószer üzletében Arad, Szabadság-tér 1.

— **Élet a Félisksz fürdőben.** Az első sárguló falevél másutt a fürdő szezon halálát jelenti s amint az őszi szél végig szánt a strandok, esplanadok bokrai közt, megszűnik a zajos, vidám élet a mi Félisksz fürdőnkben, amelynek híre év-ről-évre messzebb tájakra viszik szét s mely imár a külföld érdeklődését is magára vonja. A nyári szezon végén új évad kezdődik, a mezei munkák végeztével Bihar, Hajdu és Békés, sőt a távolabbi vármegyék birtokosai, akik az őszi kellemes időszakára halasztották üdülésüket, örömmel keresik fel a csodálatos erejű forrásokat a Félisksz fürdőben, mely ilyenkor a szokottnál is nagyobb kényelmet nyújthat s nagyobb figyelemmel fogadhatja vendégeit, szobák előzetes megrendelés nélkül és már rendelkezésre állanak. Mint értesülünk, szeptember hó 1-től kezdve a szobaárakat is 30 százalékkal mérsékelik s az államvasutak igazgatóságánál lépések történtek arra nézve, hogy a vonatok közlekedésének rendjét október hó 1-ig változtatlanul november hó 1-ig pedig korlátozva tartják fenn a közönség kényelmére. Egri Balog Gábor népszerűvé vált cigányzenekara a fürdő élénk látogatottságának magyarázata, hogy a meleg gyógyító forrásokat a tropikus nyári hősek elmultával sokan kellemesebbnek és hatásosabbnak tartják.

— **Használt iskolakönyvek tiszta, kifogástalan állapotban, félárban** kaphatók *Kerpel Izsó* könyvkereskedésében. A cég a tankönyvek használhatóságáért szavatol.

— **Herkules fürdő** Magyarország leglátogatottabb gyógyhelye. Fürdőidény október 1-ig. Szeptembertől a szobaárak 25% olcsóbbak.

— **Zsidó ünnepi imakönyvek** *Pichler Sándor* könyvkereskedésében nagy választékban kaphatók.

— **Születések, halálozások és házasságok.** Az aradi anyakönyvi hivatalban folyó hó 28-án a következő születéseket, halálozásokat és házasságokat jelentették be: *Született:* Damku Pál napszámossal István nevű fia. Kovács Lajos autobuszellenőrnek Lajos nevű fia. Szeltmann Károly közsörűsnek Ilona nevű leánya. Erki Dezső lakatosnak Béla nevű fia. Mandl Ignác pénzbeszedőnek Sándor nevű fia. Steiner Jakab internátus tulajdonosnak Katalin nevű leánya. *Meghalt:* Bara Jánosné 49 éves lakatos neje. Kovács Lajos 1 napos fiú. Házasság nem fordult elő.

— **József főherceg-nagyszálloda, Lippa,** új kezekbe került. *Dózsa Márk* vette át és vasárnap, folyó évi szeptember hó 1-én este az aradi hírneves Gyurkovics András-féle cigányzenekar hangversenyével ünnepélyesen megnyitja.

— **Ingusz I. és Fia cég** figyelmezteti igen tisztelt vevőit, hogy csak a 25 év óta Weitzer-utcában levő üzletében vásároljanak, *máshol nincs üzlete a cégnek.* 5151

— **Szabó-féle** pármái ibolya szappan a legfinomabb mosdószappan azok közt, amiket eddig forgalomba hoztak. E szappan lágy habja az arcot tisztítja, finomítja. Nők és férfiak egyaránt kedvelik, mert többet ér, mint egy 2 koronás francia szappan. Egy drb. pármái ibolyaszappan 70 fillér. 3 drb. 2 kor. Kapható Aradon Vojtek és Weisz és Hanzu Nesztor droguistáknál. E szappan egyedüli készítője Szabó Béla pipereszappangyáros Miskolcon. 4041

— **Hölgyek figyelmébe.** Gyors és biztos sikerrel tanulhat mindenki női ruha szabást mindenféle divatok szerint 15 koronáért, az egész országban jó hírnevű Koch J. az „Európa” című szabás feltalálójánál. Tanfolyam kezdete f. é. szeptember hó 2-án d. e. fél 10-től 11-ig; d. n. fél 3-tól 5-ig; esti tanfolyam 8-tól fél 10-ig. Beiratkozni és tanulni lehet Luther utca 1. szám Dr. Szuchu-féle házban, valamint megbízottamnál, aki magánbázakat is látogat és megkapja azonnal a szükséges mérték és rajzkönyvet 5 korona ellenében, amely a tadjából levonódik. Szíves látogatást kér Koch J. az „Európa” című szabás feltalálójától. Arad, a „Park” vendéglő elkülönített termében. 5555

— **Használt tankönyveket** legelőnyösebben vásárol *Ingusznál* csak a Weitzer-utcában. 5151

— **Balla Frigyes** 18 év óta fennálló festőiskoláját Deák Ferenc utca 40/a sz. alatti hatalmas, új műtermében szeptember hó 1-én ismét megnyitja, és ott szakzerű oktatást nyújt a rajzolás és festés minden ágában. Előkészít szabadkézi- és mértani rajzból, különösen polgári iskolai tanulókat, magánkülömbözetit és javítóvizsgálatokra. Esti akt-szabadiskola. Jelentkezéseket elfogad naponta délelőtt 10–12, délután 4–6 óra között.

— **Deutsch Sándor** okl. táncitanító táncintézetét 1912. szeptember 3-án kedden az ipartestület dísztermében nyitja meg, melyre beiratkozásokat már most elfogad lakásán Bercsényi-M-utca 18. sz. a. A vasárnapi délutáni diákkolon szeptember 15-én oeszi kezdetét. 5133

— **Az iskolaidényre táskák, könyvszíjak, rajztáblák, vonalzők, körzők, festékek, tollszártartók** és mindenféle egyéb iskolai tanszerek legnagyobb választékban és igen olcsón kaphatók *Kerpel Izsó* könyvkereskedésében.

— **Fedák így ír:** Tisztelt doktor ur! Mikor abban a rendkívüli szerencsében részesültem, hogy az angol Felségek előtt énekelhettem, a Felséges asszony kérdésére, hogy mivel tüntetem el híres magyar szepőlőmet, csak annyit feleltem: „Havas Gyopár Crém” Felség! Gratulálok, mondta Ő kegyesen. És ugyanezt mondom én Önnek. Fedák Sári. 5089

— **A legmegbízhatóbbak a Messenger-boyok.** Telefon 816.

AZ ARADI KÖZLÖNY telefonszámai:

Szerkesztőség (éjjel-nappal)	— 357
Szerkesztőség (csak éjjel használható mellékállomás)	— — — — 151
Kiadóhivatal és hirdetési osztály	— — — — 151
Nyomda	— — — — 151

TARKASÁGOK.

(*Biztos módszer*). Barátom, az elkeseredett bohém, uzsonnázott. Félbarna langyos dupla habbal, vajjas zsemelével, hárommal. Közben pedig világfájdalmasan kijelentette:

— Nem érdemes élni! Nem is lehet megélni! Képzeld: két hét óta husz fillér az össz-vagyonom!

— Ugyan! Hát akkor miből fizeted ki ezt a fedelmi uzsonnát?

Barátom titokzatos arcot vágott, körülnézett, hogy nincs-e közelben pincér és azután a fülembe sugta:

— Ő ez roppant egyszerű! Tele torokkal elkiáltom: „Pincér, fizetek! Fizetni!” Ilyenkor biztos, hogy öt percig rám se néz a fizető pincér és nyugodtan távozik.

(*Őszülő ecsetek*). Egy aradi festőművész — ne kutassuk, hogy modern, ultramodern, vagy régi iskolák híve-e — az utóbbi időben rossz napokat ért meg. Képei sehogyan sem akartak vevőre találni és megrendelők nem mutatkoztak műterme tájékán. Ehelyett egyik festő kollégája kopogtatott be hozzá. A művész kedvetlenül, cigaretta füstbe burkolózva üldögélt festőállvány előtt és a dohányzáson kívül naplopással foglalkozott.

— Mi az, mi az? — érdeklődött a látogató. — Maga nem dolgozik?

— Annyire nem dolgozom, hogy az ecseteim már megöszültek a hosszú munkátlanságtól!

(*A jövő zenéje*). Proccné nagyon divatos és előkelő fürdőhelyen nyaralt. A kurszalomban egy nagyhaju és nagyhírű olasz zongoraművésszel ismerkedett meg. A híres zongoraművész udvarolt önagyságának, aki illő hozzáértést mutatva hallgatta a művész bók-jait és a bókokhoz mellelt zongorajátékot. A futamok és trillák, modern szimfónia töredékek nagyon is zürzavarosnak tündek föl Proccné előtt és végül megkérdezte:

— Drága mester, mi az, amit játszik? Olyan ismeretlen...

— Saját szerzeményeim — felelt büszkén a maestro — A jövő zenéje...

— A jövő zenéje? — fuvolázta Proccné — Akkor, mondja kérem, miért játsza a jelenben?

VIDÉK.

Sorozás Ujaradon. Az ujaradi járásban tegnap fejezték be az ideai sorozásokat, amelyek e hó huszonötödikén kezdődtek. A sorozási bizottság polgári elnöke Kovácsics Gyula nyugalmazott árvaszéki elnök volt, mint orvos Bechnitz Sándor dr. vármegyei főorvos volt jelen. A sorozásra 861 hadköteles volt beidézve s ezek közül 502 jelent meg. Katonai szolgálatra alkalmasnak találtak 140 embert; segédszolgálatra három legényt.

EGYESÜLETI ÉLET.

(*) **Meghívó.** A Magántisztviselők nyugdíjbiztosítása érdekében a t. aradi magántisztviselőket és érdeklődőket. 1912. szeptember hó 1-én d. e. 11 órakor az aradi kereskedők körének (Tabajdy-utca 1. szám) helyiségében tartandó értekezletre meghívja. Tisztelettel: A Magántisztviselők országos nyugdíjgyesülete helybeli választmányának elnöksége.

A KIADÓHIVATAL ÜZENETEI.

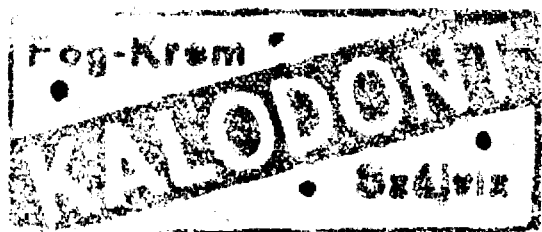
Naptár. Felkérjük *vidéki* levelezőinket, hogy a községükben található mindennemű állami intézmény hivatalnokainak névsorát, ugyszintén *helyben* az *ujabban* alakult pénzintézetek, iparvállalatok, szövetkezetek, egyesületek, testületek stb. vezetőségét, hogy a tisztikari névsort a naptár részére, — hogy annak címűára pontos legyen — szíveskedjenek a kiadóhivatalnak beküldeni.

Gyermek patent harisnya

legnagyobb választékban, legolcsóbb árak mellett

2601

Bársony Andornál Arad, Szabadság-tér 17.

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

Aradi heti gabonavásár.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 30.

Az időjárásról még mindig nyugtalanító hírek érkeznek. A korai őszi idő a mezőgazdasági állapotra kedvezőtlen.

A gabonaüzlet irányzata némileg lanyhult.

A mai piac élénken volt látogatva. Nagyobb hozatal került eladásra.

Elkelt a mai piacon:

5000 mm. buza	20.00—21.60
Rozs	18.20
Árpa	18.40
Zab	19.00—19.60
Tengeri (consum)	19.00

Az árak száz kilogrammonként koronákban értendők.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

Távirati tudósítás.

Budapest, augusztus 30.

Készárú.

Amerika 1/2-el magasabb: Kínát, vételkedv korlátozt, 20 ezer mm. 5 fillérrel olcsóbb.

Határidő.

	Déli zárlat	2 órai zárlat
Buza 1912. októberi	11.38—11.39	11.35—11.36
Buza 1913. áprilisi	11.85—11.86	11.82—11.83
Rozs 1912. októberi	9.63—9.64	9.60—9.61
Tengeri 1912. aug.	9.25—9.26	9.20—9.21
Tengeri 1913. májusi	7.49—7.50	7.45—7.46
Zab 1912. októberi	10.29—10.30	10.18—10.19

Az árak 50 kilónként számítva.

Budapesti értéktőzsde (Táv. jelentés).

— Augusztus 30. —

Magyar aranyjárdék 4 ⁰ / ₀	107.50
Magyar koronajárdék 4 ⁰ / ₀	87.05
Magyar koronajárdék 3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	76.25
Magy. földteherm. kötvény 4 ⁰ / ₀	87.—
Horvát-szlavon földteherm. kötvény	87.—
Magyar nyereséjsorsjegy kölcsön	213.—
Visszaszab. és szegedi sorsjegy kölcsön	152.—
Osztrák járadék papírban	87.—
Osztrák járadék ezüstben	90.20
Osztrák járadék aranyban	112.75
Osztrák koronajárdék 4 ⁰ / ₀	87.—
1880. évi osztrák államsorsjegy	158.—
Osztrák-magyar bankrészvény	21.05
Magyar hitelbank-részvény	852.—
Osztrák hitelintézeti részvény	649.—
Osztr.-magy. államvasuti részvény	714.—
20 frankos arany (Napoleonkor)	19.08
Német birodalmi márka	117.80
Londoni vista	24.11 ¹ / ₂
Páris vista	95.82 ¹ / ₂
10 márkás arany	23.55

A Temesvári Lloyd-Társulat

terménycsarnokának hivatalos árjegyzése.

Távirati tudósítás.

(Árak 50 kilogrammonként korona értékben.)

1912. augusztus 30.

Buza (szokvány-minőség):

75 kilogrammos	—	—	—	10.40	10.50
77	—	—	—	10.50	10.60
78	—	—	—	10.60	10.65
79	—	—	—	10.70	10.75

Buza (Temesvári keresk. áru):

75 kilogrammos	—	—	—	10.40—10.45
Rozs	—	—	—	9.00—9.10
Árpa	—	—	—	9.10—9.20
Zab	—	—	—	9.30—9.40
Tengeri	—	—	—	9.40—9.45

Kőbányai sertés piac.

— Augusztus 30. —

Augusztus 29. Magyar elsőrendű: Fialat nehéz (páronként 320 kilogrammon felüli súlyban) 165—166 fillér. Fialat közép (páronként 251—320 kilogrammig terjedő súlyban) 167—170 fillér. Közép (páronként 240—280 kgr.) 176—178 fillérig.

Sertéslétszám: 1912. évi augusztus hó 27. napján volt készlet 35492 drb. — 1912. augusztus hó 28-án felhajtott 344 drb. — 1912. augusztus 28-án elszállított 199 drb. — 1912. augusztus 29. napjára maradt készletben 35637 drb.

A hizott sertésüzlet irányzata: változatlan.

Felelős szerkesztő:

Bolgár Lajos.

URÁNIA

Mozgófénykép színház.

(Báró Simonyi-utca 1. szám, Szabadság-tér mellett.)

Ma szombaton, 1912. augusztus 31-én

1. A nagyapó. Humoros. — 2. Halászat Angliában. Természet után. — 3. A fekete macska. 4 felvonásban.

Előadások délután 6 órától kezdve esti 1¹/₂ óráig. A hölgyek kéretnek a nézőtérben kalap nélkül megjelenni. — Minden előadáson katonazenekar játszik. — Helyárak: I. hely 1 kor., II. hely 80 fill., III. hely 60 fill., IV. hely 40 fill., V. hely 20 fillér.

APOLLO SZÍNHÁZ

az Andrássy-téri új Lloyd-palotában.

Uránia Magyar Tudományos Színház aradi színpadja

Ma szombaton, 1912. augusztus 31-én:

1. A megszabadított kapitány. Dráma. — 2. Spanyol dilemma. Humoros. — 3. Aki kétszer élt. Dráma. — 4. A páncél öltöny. Kacagtató. Az előadások kezdete délután 6 órától folytatódva 11-ig tartanak. — Helyárak: Páholy, ülésenként 1 kor., zártszék 1 kor., I-ső hely 80 fillér, II-ik hely 60 fillér, III-ik hely 40 fillér, IV-ik hely 20 fillér. Műsort ingyen kapni a jegyszedőknél. — Saját zenekar. — Ruhátár. — Buffet.

NYILTTÉR.*

Új zeneiskola Aradon!

Tisztelettel értesítjük Arad és vidéke nagyjérdemű közönségét, hogy szeptember 1-jével Aradon, Andrássy-ut 8. szám alatt (II. em., a Minorita templommal szemben) a modern zenei kultúra legmagasabb színvonalán álló, zeneakadémiai módszer szerint működő

5 főhangszeres zeneiskolát

nyitunk.

Hangszerek: hegedű, zongora, cimbalom, cello és ének.

Tandij: (3 és ill. 4 növendékkel 1 órában). 2 főhangszerrel és 9 melléktanszakkal együtt 8, ill. 12 korona.

Előjegyezhetni Szalay Aranka tanárnőnél (Rákóczi u. 23.) Ugyanott részletes körlevél kapható.

A beiratkozásokat és felvételi vizsgákat augusztus 27-től szeptember 10-ig tartjuk.

Támaszkodva magas képzettségünkre és hosszú, eredményes gyakorlatunkra, bizalommal kérjük az aradi n. é. közönség támogatását, kiváló tisztelettel:

Szalay Aranka, Zay Margit,
a zongora-ének okl. tanárnője. okl. zongora-tanárnő.

Dr. Mezey Zsigmond,
okl. hegedűtanár, a cello-, viola- és melléktanszokok tanára. 4915

ÓRIÁSI

választékot talál mindenfajta FÉRFI-, FIÚ- és GYERMEK-RUHÁKBAN, ugyisint CIPŐ-, KALAP- és uri divatekkekben

Korányinál

a Szabadság-téren. 5441

Amerikai és angol

Vadász czipő

különlegességek már megérkeztek!!

Valamint a világhírű

SALAMANDER-CIPŐK

Hegységárban.

1901

K 16-50 és K 20-50 árban.

Kizárólag

WEINBERGER JÁNOS-NÁL

Arad-Temesvár kaphatók.

Képes árjegyzék díjtalanul.

Irodai alkalmazást

nyer a gyorsírás és gépirásban gyakorlott nő, ki a pénzügykezelésre is vállalkozik és 1000 korona értékű óvadékot nyújthat.

Ajánlatok **Andrényi Kálmán** utódai cég címére kéretnek fizetési ígények és személyi viszonyok közlése mellett. 5590

Legujabb sportcipők,
Sandalok már megérkeztek!

Óriási választék!

Versenynélküli árak.

Kutányi J., Arad,
Vörösmarty-u. 1. Telefon 835.

Telefon városi és megyei Telefon
902. 902.

FÉLÁRU
SZÉP, TISZTA
ÚJ BEKÖTÉSÜ
ISKOLAKÖNYVEK
LEGUJABB KIADÁSBAN,
LEGELŐNYÖSEBBEN KAPHATÓK

DÉCSI GÉZA
KÖNYVÜZLETÉBEN NÁDASDY-PALOTA.

Névjegyek

éslapos kivitelben készülnek az ARADI NYOMDA
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG könyvnyomdájában.

CIPŐKET

legolcsóbban csak is

Iványi Menyhért

cégnél a Forray-utcában kaphat

Eredeti angol férfi
barna vagy fekete

GYUKITS-kalap
:: nálam csak ::

K. 13.—

K. 10.—

Használt ólom

megvételre kerestetik

Izr. Fiuinternátus

Arad, Chorin Áron-utca 1.

Modernül berendezett intézet.

Felvesz
rendes és magántanulókat

Gondos, családias, vallásos nevelés és szigorú felügyelet.
Zongora használat.

5003

Prospektust készséggel küld az igazgatóság. Telefon 903.

20255., 20256., 20257., 20258.,
20259. és 20260—1912.

Hirdetmény.

Arad szab. kir. város háztartására, tisztinyugdíj alapjára, törzsvagyományára, szennyvízcsatorna alapra, kövezet alapra és a kezelése alatt álló gyermekkorházra vonatkozó 1911. évi zárszámadásait és összes mellékleteit f. év augusztus hó 24-től számított 15 napi közszemlére kitesszük.

Erről Arad város közönségét azzal értesítjük, hogy jogában áll azok ellen esetleges észrevételeit az 1886. évi XXI. t. c. 17. §-a értelmében f. évi szeptember havi közgyűlést megelőzőleg legalább három nappal a tanácshoz beértesíteni.

Arad, 1912. augusztus 24.

A városi tanács.

Feltűnően olcsó

UJDONSÁGOK.

Női fűzős Box-
bőrből elegáns
és modern 8.50

Női fűzős
Chevreau-bőrből
utolsó divat 9.50

Legjobb minőségű
elegáns és jutányos
a Turulcipő

Turul cipőgyár r.-t.

a monarkia legnagyobb cipőgyára.

Főraktár:
Arad, Andrassy-tér 13. sz.
(Minorita-palota.)

Férfi fűzős
America-Style
elegáns és tartós 11.50

Férfi fűzős Box-
bőrből modern
és tartós 10.—

4038—1912. pmsz.

Hirdetmény.

Az 1913. évi legtöbb adót fizetők névjegyzékének összeállítása végett az 1912. évben legtöbb adót fizetők kimutatását az 1886. évi XXI. t. c. 25. §-a értelmében f. hó 30-tól szeptember 7-ig bezárólag terjedő 8 napi közszemlére Arad városháza I. emeletén levő hivatalos helyiségben kiteszem azzal, hogy abból bárki betekinthesse feljelmelését fentjelzett időben és helyen írásban megteheti.

Arad, 1912. augusztus 27-én
Varjassy,
polgármester.

19473—1912.

Hirdetmény.

Az 1912. évi július hónapban engedélyezett italmérések várható forgalmáról az aradi m. kir. pénzügyőri biztosság által küldött összeírásai jegyzék 9. drb. ívet az állami jövedékről szóló 1899. évi XXV. t. c. 17. §-a és az erre vonatkozó utasítás 17. §-a értelmében 1912. évi augusztus hó 27-től számított 8 nappal a városi fogyasztási adó felügyelőségénél közszemlére azzal tesszük ki, hogy azokat érdekeltek névszerint Frank József, Kis Adolf, Korom Lajos, Sebestyén Márton, Klein Lajos, Zombori Sándor, Nyári László, Blaskovits Lajosné, Fischer Terka kik italmérési engedélyt kaptak, nemcsak megtekinthetik, hanem az azokban kitüntetett forgalmi adatokra nézve úgy nevezettek, mint az aradi kereskedelmi testület és az ipartestület is nyújthatnak be a fentebb jelzett idő alatt a városi fogyasztási adó felügyelőségénél észrevételeket.

Arad, 1912. augusztus 28-án.
A városi tanács.

Andrassy-tér 20. sz. Fischer Eliz-palota

A Budapesti Csipke

Áruház fiók üzlete.

A hölgyközönség figyelmébe ajánlja az őszi idényre

ujdonságokkal felszerelt raktárát. Női-, férfi- és gyer-

mek harisnyák, schállok, válkendők, selymek, osip-

kék, szalagok, keztyűk és az összes szabó kellékek.

Kiadóhivatal: József tőh-ut 22.
Kiadóhivatali telefon: 151. sz.
Szerkesztőszög: 257. sz.

Ärnhaz fiøk üzlet.